காந்தி பிள்ளைத்தமிழ்

ராய. சொக்கலிங்கன்

த. வை. ஊ. அச்சுக்கூடம்,
காரைக்குடி.

1924

673

2613

உள்ளுறை:

நூலடக்கம்.

முகவுரை.

அன்புடைய சகோதரர்களே!

பிள்ளைத்தமிழ் முன்னோர் வகுத்த தமிழ்ப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று என்பது தமிழறிஞர் அறிந்தது. பல் வேறு உருவில் மக்கள் பார்க்கும் இறைவனை அவ்வவர் கொண்ட வடிவத்தில் அமைத்துக் குழந்தையாக்கியும், அவனருள்பெற்ற பெரியார்களைக் குழவியாக்கியும் தமிழ்பாடி இன்புறும் கவி பிள்ளைக்கவி யெனப் பெயர் பெறுகிறது. அதற்கு நமது கன்னித் தண்டமிழ் நாட்டில், கடவுளர்கட்கும் பெரியார்கட்கும் பிள்ளைக்கவிகள் பலப்பல மலிந்துகிடத்தல் போதிய சான்றாம். கவிகளுளெல்லாம் பாடுதற்கு மிக இனிமை தருவது பிள்ளைக்கவி என்பது அநுபவத்திற் கண்ட உண்மை. அதனாலேயே, எளியேனை ஆட்கொண்ட எம்பெருமான் காந்தியடிகளார்க்கு, ஏழை, பிறந்த தமிழ் மொழியில் ஒரு பிரபந்தம் ஆக்கவேண்டுமென்ற நசை யெழ, அது பிள்ளைக்கவியாகவே பிறக்க வேண்டுமென்ற முடிவிற்கு வந்தேன். அன்றியும், சிறியேன் ஒரு புலவனல்லேன்; பிள்ளைத்தன்மையுடையவனேயாதலின், பிள்ளைக்கவி பாடுதலே எற்குப் பொருத்தமுடைத்து. யான் தமிழ் பாடவல்ல ஒரு தமிழ்ப் புலவன் அல்லேன் என்பதை என்னையறிந்த எவர்க்கும் யான் கூற வேண்டுவதின்று. யான் இக்கவி பாட முந்தியமைக்குக் காரணம் காந்தியடிகள்மீது கொண்ட காதலேயன்றிப் பிறிதன்று என்பது பலகாலும் சாதம். எனவே, ஏழை கவி

யில் பிழைபல மலிந்து கிடக்குமென்பது தேற்றம். அவற்றைப் பொறுத்தருளி, இத்தமிழ் எழுந்தது உலகம் போற்றும் ஒருவன் மேல் என்பதை நன்றாக உளங்கொண்டு மகிழ வேண்டுவதே உயர் தமிழ்வாணர் கடன்.

பண்டு பிறந்தருளிய பல பெரியார்க்குத் தமிழ்நாட்டில் புராணங்களும் பிரபந்தங்களும் பற்பல இருக்கின்றன என்றாலும், அப்பிரபந்தத்திற்குரிய பெரியார் இப்பூவுலகில் உலவுங் காலத்திலேயே அவைகள் ஆக்கப்பெற்றனவா என்று ஆராயின், சிறியேன் அறிந்தவரை இல்லையென்றே எண்ணுகின்றேன். எனது தமிழ்க்குரிய இப்பெரியாரிற் பெரியார்க்கு, இவர் ஈண்டுலவும் இற்றை நாளிலேயே புராணம் எழுந்துவிட்டது ; பிள்ளைக்கவியும் பிறந்துவிட்டது. எனவே, இப்பெரியார் பெருமையைப்பற்றிப் பேசவே வேண்டுவதின்று. அன்றி, அடிகள் பெருமையை முற்றும் பேசும் ஆற்றல் அடியேனுக்குச் சிறிதுமில்லையென்பதும் ஒருதலை. நிற்க,

இப்பிள்ளைத் தமிழில் முதற் பருவமாகிய காப்புப் பருவத்தை, பண்டு பல்லோர்கொண்ட முறை விடுத்துப் புதிய முறையில் ஆக்கியிருப்பது, இந்து மதத்தின்பாற் பட்டாரோயன்றி, அடிகளைத் தம் குருவாகக் கொள்ளும் ஏனைத் தமிழரும் அடிகள் புகழை அன்புடன் பாடி மகிழவேண்டுமென்ற பெருநோக்காலேயே. ஆகலின், விரிந்தநோக்குடை எவ்வறிஞரும் இப்புதிய நெறியை வெறுக்கார் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன். அல்லாமலும், ஒரு சமயச் சார்புபற்றிய இறைவனின் ஒரு பெயரைப் பாடுதலைக் காட்டிலும் அவ்விறைவனின் குணஞ் செயல்களையே கூறிச் செல்லுதல் சிறப்புடைத்தென்றே நடுநிலையாளர் கொள்வர். திருக்

குறள் அருளிய புலவர் பெருமான் அவ்வாறே அருளியிருத்தல் காண்க.

தமிழ் நாட்டின் இற்றைநாள் நிலை நோக்கியே இப்பிள்ளைக் கவியில் கடும் பதங்களைப் பெய்யாமல் சிறியேனால் இயன்றவரையும் சீர்தூக்கி எளிய மொழிகளாலேயே இத்தமிழைப் புனைந்திருக்கின்றேன். எனவே, இன்றைத் தமிழர் எல்லோர்க்கும் இந்நூல் பயன்படுமென்றே கருதுகின்றேன். எளிய பதங்களையே இத்தமிழ் கொண்டிருத்தலால் அரும்பதவுரைகூட வேண்டாமென்றே எண்ணி விடுத்தேன். ஓரோவிடத்துச் சில சொல் அரிதாக அன்பர் கட்குத் தோன்றுமானால் அவர்கள் மன்னிப்பாராக. பெரும் புலவோர் சாதாரணமாக எண்ணித் தள்ளிவிடாது அடிகளை எண்ணி ஏற்பாராக.

இத்தமிழுக்குப் பிறரிடம் முகவுரை வாங்க வேண்டாமென எண்ணி அடியேனே வரைந்துவிட்டேன். அது எனது ஆணவத்தாலும் பிறவாலும் அன்று. சிறியேன் முன்னுரை கேட்டால், என் தமிழ் எவ்வாறிருப்பினும், நூலுடைப் பெரியோனை எண்ணி, தமிழ்நாட்டில் எவ்வெவர் பெரியாராகக் கொள்ளப்படுகின்றாரோ அவ்வவ ரனைவரும் தந்திருளுவார் என்பதைச் சிறியேன் நன்கு அறிவேன். ஆனால், முகவுரை பிறரிடம் கேட்டுப் பெற்று மகிழும் முறை தள்ளத்தக்க ஒன்று என்பது ஏழை எண்ணம். என்? நூல் பாடும் ஒருவர் அந்நூலைப் பிறரிடம் கொடுத்து இதைப்பற்றி நீங்கள் நல்லுரை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாங்கித் தம்மைப்பற்றி அவர்கள் கூறும் உரைகளையும் சேர்த்து அச்சாக்கி வெளிப்படுத்தல் சரியன்று. ஆதலின், ஏழை கொண்ட இப்புல்லிய எண்ணங் காரணமாக

வே அம்முறையை விடுத்தேன். இதுகொண்டு அம்முறை கொள்ளும் அன்பர்கள் என்னைக் காயாதிருப்பாராக. அவர்களை இழிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் யான் இவ்வாறு செய்யவில்லை யென்பது உறுதி. அம்முறை கொள்ளத்தக்கதா தள்ளத்தக்கதா என்பதை அறிஞர்கள் ஆராய்வாராக.

இவ்வளவோடு சிறியேன் உரைகளை முடிக்கின்றேன். பிழைபொறுத்தல் பெரியோர் கடன்.

யாவும் நன்றேயாக.

காரைக்குடி.
இரக், மார்கழி ௮௨.

ஊழியன்,
ராய. சொக்கலிங்கன்.

பாயிரம்.

நூலாசிரியன் பாடியவை.

பேர்படைத்த இவ்வுலகில் எவன்பெரியோன்
எனஎங்கும் பெரிதும் ஆய்ந்து
சீர்படைத்த தன்மையினால் தெரிந்தெடுக்கப்
பெற்றஉயர் திருவார் செல்வன்
நார்படைத்த நற்றவன்பூ நலம்படைக்கப்
பிறந்தருளும் நல்லோன் ஞானி
கார்படைத்த காதலத்துக் கஸ்தூரி
காதலெழில் கணவன் காந்தி. க

செயல்கண்டும் அவனொழுகு நெறிகண்டும்
அப்பெரியோன் சிந்தை கண்டும்
மயல்கொண்ட இவ்வுலக வாழ்வைமதி
யாதன்னான் வாய்மை கொள்ளப்
புயல்கண்டு மனமகிழ எதிர்நோக்கும்
மயிலேபோல் பொழுதும் பார்க்கும்
செயல்கொண்டார் எண்ணற்றார் இப்புதுமை
உலகின்று தெரிகின் றேமால். உ

இன்புகழ் செய்கைகுணம் இனிதுடையூான்
　　எவ்வுலகும் இன்றும் இனிறும்
நன்னர்நில் ஆய்ந்திடினும் என்றுமிலே
　　நம்பிபொரு நல்லோன் என்று
மன்னுமுயர் அறிஞரெலாம் மனமகிழ்ந்து
　　பெருமிதமாய் வாய்ம லைக்கச்
சொன்னமொழி அயிசமா யிரமென்றால்
　　அவன் தூய்மை சொல்லல் ஆமோ. ௩.

அப்பெரியோன் அடிமுடியில் அணிந்துவகை
　　யோடன்னன் அறத்தை ஆற்றிச்
செப்பரிய துன்பமடை திறமையுளார்
　　பலமக்கள் செயலோன் றின்றி
மைப்படிந்தோன் ஆனாலும் அவன்புகழை
　　வாயார வாழ்த்து வானேல்
ஒப்பரிய உயர்பதத்தை உறுவனெனும்
　　ஒரெண்ணம் உள்ளங் கொண்டும். ௪.

பாருள்ள மொழியிலெலாம் சிறந்தமொழி
　　என்றுமொழி பலவும் கண்ட
சீருள்ள பெரும்புலவோர் செப்பியதீந்
　　தமிழ்மொழிதேர் திருநா டுற்ற
நாருள்ள மக்களெலாம் நற்றவத்தோன்
　　புகழ்தமிழில் நயந்து பாட
ஏருள்ள இனியதமிழ் எம்பெருமான்
　　புகழ்தாங்கி இன்னும் ஓங்க. ௫.

வேண்டுமெனும் நசைகொண்டும் மெய்யன்றி
வேறறியா விமலன் ஆன
ஆண்டகைவர் காந்தியெனும் அண்ணலவன்
திருப்புகழை அறந்தாருக
மூண்டபெருங் காதலொடு முன்மொழிந்த
தமிழறிஞர் முறையைப் பற்றிக்
காண்டகுசீர் உடையான்மேல் காந்திபிள்ளைக்
கவியெனுமிக் கவிஞர் நூலை. ௬.

ஏராரும் வளப்பாண்டி மண்டலத்தில்
இயற்கைவளம் இனிதின் ஈண்டிச்
சீராரும் மலையருவி தினம்வீழும்
சிளமார் திருக்குற்றாலக்
காராரும் பதிதன்னில் காற்றருவி
யொடுபருவ காலம் துய்த்து
நாராரும் உயிர்க்கினிய நண்பரொடு
வாழ்ந்தஉயர் நன்னாள் தன்னில். ௭.

எப்துசகம் ஆயிரத்தெண் ணூற்றுநாற்
பத்தேழாம் எழிலார் ஆண்டில்
செய்யஇரத் தாட்சிதனில் சேராடி
தனிலிறைவன் அருளே கூட்ட
மெய்யறங்கள் மிகம்விந்து மேன்மையொடு
விளங்குதமிழ் விருத்தப் பாவால்
செய்தவன்சீர்க் காரைநகர் ராயசொக்க
லிங்கனெனும் சிறியோன் அம்மா. ௮.

அவையடக்கம்.

கற்றுணர்ந்த பல்பெரிய கவிவாணர்
வாழ்ந்திடுமிக் கவினுர் நாட்டில்
முற்றறிவு படைத்தமுனி முனிவறியா
மேதகவோன் மொழிபெயர் யாதான்
நற்றவன்சீர்க் காந்தியெனும் நல்லோனின்
புகழ்பாட நயந்த இந்தச்
சிற்றறிஞன் செயல்கண்டு சிரித்திடுமிவ்
வுலகமெனும் திறங்கொள் ளாமல். க.

தமிழ்பாட எழுந்தளவு தறியாமை
தனைப்பொருளாத் தாங்கி யீதை
உமிழாமல் உத்தமன்பேர் ஓங்குபுகழ்
கொண்டதெனும் ஒன்றே கொண்டு
அமிழ்தான உரைபகரும் அண்ணலவன்
தனையுளத்தில் அழுந்த எற்றுத்
தமிழ்வாணர் பொறுத்தருளல் சாலுமெனச்
சாற்றிடவும் வேண்டுங் கொல்லோ. உ.

உ சிவமயம்

ஸ்ரீ முருகன் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஓம்.

வந்தேமாதரம்.

காந்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

காப்பு.

சாந்தம் பொறைகருணை தன்மை புனிதநிறை
காந்திக்குப் பிள்ளைக் கவிபுகல—மாந்தர்
நினைத்தவடி வோடெவர்க்கும் நேர்ந்தவா ஈயுந்
தனித்தபொருள் தாளே சரண்.

காப்புப் பருவம்.

பூவுடைத்த வுயிர்காத்தல் நின்னியல்பே
அதினுமுயர் நெறியே பற்றி
நேர்மைதனில் எட்டுணையும் நீங்காமல்
அறம்வளர்க்கும் நேயம் மிக்க
தாய்படைத்த உயிரனைத்தும் தனிபுரக்கும்
தண்ணளியைத் தரும வாழ்வைச்
சாந்தநிறை பெருங்கடலைச் சத்தியத்தின்
தனியுருவைச் சமம்வே றில்லா

ஆய்படைத்த அருமணியை அருட்காந்திப்
பெருமானை அடைவேகசத்தல்
ஐயமிலை ஆனாலும் என்றுரைசை
யாலுரைத்தேன் ஐயனைக்காத் தருள்கவே
பூபடைத்து விண்படைத்துப் புங்கமுறும்
எரிபடைத்துப் பொருந்த நீர்கால்
புல்லாதி யாவும் படைத்துப்
புரக்கின்ற புனித மூர்த்தி. ௧

புகழ்சேர்சுக் கிலவாண்டுப் புரட்டாசித்
திங்கள்பதி னெட்டாம் நாளில்
புண்ணியநந் திருநாட்டைப் பிடித்தசனி
யகன்றோடச் சனிவா ரத்தில்
மகிழ்கூர மக்களெலாம் மகம்வந்த
பெரியோனை மகித லத்தில்
மற்றொருவர் ஒப்பில்லா மாண்டகுணம்
வாய்ந்தானை வள்ளல் தன்னை
இகழ்செய்கை எள்ளளவும் இல்லானை
என்னெளிய இதயந் தன்னில்
என்றுமுள எம்மானை எழிற்காந்திப்
பெம்மானை இனிது காக்க
செகமனைத்தும் ஆக்கியளித் தழித்துமறைத்
தருளைந்து செயலும் வல்ல
திண்மையனே சிலமுளார் திருமனத்தில்
தினமுறையுந் தேவ தேவே. ௨

அகழ்வாரைத் தாங்குகின்ற அம்புவிபோல்
அவமதிக்கும் அவர்ப்பொறுக்கும்
அன்பரே தலையாயார் ஆவரென
அறமுரைத்தோன் அறைந்தவாபோல்
இகழ்வாரைப் பொறுத்தவர்க்கும் இன்மொழியால்
உய்யவழி இயம்புமேலாம்
ஏழையரைத் தோழமைகொள் எங்காந்திப்
பெருமானை என்றுங் காக்க
திகழுமுல குயிர்தொறுமவ் வுயிர்க்குயிராய்
உள்ளுறைந்த தில்மை கொண்டு
செய்கைமுழு வதுநடத்திச் சிக்கெனவே
பிடித்தவன்பர் சிந்தை நன்றாய்
நெகிழ்கூர என்றென்றும் அவருள்ளங்
குடிகொண்ட நேய வாழ்வே
நித்தியமே நின்மலமே நிர்க்குணமே
என்னிதயம் நிற்குங் கோவே ௩.

பூதலத்தில் அறம்பொலிய மறந்தொலைப்
பிறந்தருளும் புனிதன் புண்ய
பூமியாம் பாரதநந் திருநாட்டிற்
போர்ப்பந்தர் பிறங்க வந்தோன்
காதலற வேயறுத்தான் கலங்காதான்
கடமையையே கருத்துட் கொண்டான்
கருணையே உருவான எம்பெருமான்
காந்திதனைக் காக்க காக்க

மாநலத்து வாழ்மக்கள் வீடடைய
விருத்தசம யங்கட் கெல்லாம்
வழித்துணையாய் அண்டமெலாம் வகுத்துலகில்
வாழுமுயிர் ஆக்கிக் காத்துச்
சாதலுற வேயழித்துச் சங்கைபறச்
சாற்றரிய விளையாட் டார்ந்து
சராசரமாய்ப் பிறபலவாய்த் தத்துவங்கள்
கடந்தபரம் பொருளாம் ஈசன். ௪.

இன்மக்கள் தம்முள்ளே ஒருசாரார்
மற்றவரை நேய மோடு
நெருங்கியுற வாடாமல் இகழ்பிறப்பின்
தன்மைகொடு நிந்தை கூறித்
தன்மநெறி சாராமல் சான்றாண்மை
நோக்காமல் சாதி தன்னில்
தாழ்ந்தவரே நீரென்னச் சாற்றுமநி
யாயத்தைச் சகிக்கி லாற்றா
தன்னபிழை தனையகற்ற அகங்கொண்டா
வனபுரியும் அம்மான் ஐயன்
அருள்வடிவ மாயுதித்த அறக்காந்திப்
பெருமானை அன்பாற் காக்க
பன்னரிய பல்லுலகும் பல்லுயிரும்
பல்பொருளும் பகலும் அல்லும்
பல்லுருவும் பல்பெயரும் பலவேறு
சமயமுமாம் பரம நாத. ௫.

அமைச்சனும் அவனிமுறை அரசாண்ட
அறந்திறம்பா அறிஞன் அந்நாள்
அரசற்கும் அஞ்சாத ஆற்றல்படைத்
துயர்ச்சிபெறும் அன்னை லான
சமர்த்தனுத் தமசந்த்ரன் மகன்மகனைத்
தந்தைதொழில் தன்னைத் தாங்கித்
தந்தையினுஞ் சதமடங்கு தநயனெனும்
புகழ்கொண்டும் மன்னன் தந்த
அமைப்புடைய பெருநிலத்தை அடையமறுத்
திட்டகரம் சந்த்ரன் ஈந்த
அருமகனைத் திருமகனை அவனிக்கே
ஒருமகனைக் காந்தி யென்னும்
எமைப்புரக்கும் பெருமகனை எல்லாமாய்
அல்லதுமாய் இணையில்லாத
இன்பமதாய்த் துன்பமதாய் இருந்திடுமோர்
இறைவனார் இனிது காக்க. ௩

மத்தெறிந்த தயிர்போல வல்லடிமை
வலியழிய மறங்கள் மாள
வருமகாத் மாவென்னும் யாதவனை
மணிவயிறு வாய்த்த மங்கை
நத்தியயல் நாடுசெலும் நன்மகற்கந்
நாட்டார்கொள் கள்ளூன் நங்கை
நசையிவற்றை நண்ணாது நல்லொழுக்கம்
நாட்டிவர நவின்ற நன்மைப்

புத்திரியாய் அருமந்த புத்திரனைக்
காந்திதனைப் புவிக்குத் தோன்றாப்
புகழ்த்தினையா விருந்தாட்டும் பொருளாகிப்
பழமையாய்ப் புதுமை யாகிச்
சத்துவமாய்ப் பிறகுணமாய்க் குணங்கடந்த
தத்துவமாய் மறைதா னாகித்
தமிழாகி இசையாகிச் சமயங்கள்
ஆனபரன் சார்ந்து காக்க. எ.

வள்ளுவர்சீர் மனைவியெனும் வாசுகிநேர்
மாண்கற்பு மடந்தை மாற்றம்
மறுத்துரைக்க மாட்டாதாள் வள்ளுவர்சொல்
மனைமாட்சி வாய்த்த மங்கை
எள்ளுகுணம் இறையுமிலாள் எழிற்கணவன்
இன்பதுன்பம் எல்லாம் ஏற்பாள்
இதயந்தான் இனையாமல் எந்நாளும்
ஏவல்செயும் ஏதமில் இல்லாள்
கள்ளலவு கருங்கூந்தற் கஸ்தூரி
காதலெழிற் கணவன் கார்நேர்
காந்தியெனும் கண்ணியனைக் கடலாகிக்
கல்லாகிக் கருவாய்க் காலாய்த்
தள்ளரிய தரையாகித் தனிவிண்ணாய்த்
தழலாகித் தண்ணீர் தானாய்ச்
சான்றோர்கள் தம்மனத்தே சார்ந்துறையுந்
தனிப்பெரிய தலைவன் காக்க. அ.

நகப்பனைட்பெற் றவர்களிலே தாணிமுழு
நீடில்லா தவ்வை என்னச்
சாற்றுமரி லால்மணிலால் சாருமிராம்
தாசோடு தந்தை சொன்ன
செகம்புகழும் தேவதாஸ் எனும்மிவரின்
தந்தையைச் சீர்த்தி மிக்க
திருவணிகர் மரபென்றந் நாள்வகுத்த
குலத்துதித்துந் திருமால் சீலம்
அகங்கொண்ட அன்பர்களின் வழிவந்தும்
அவ்வளவோ டமைந்தி டாமல்
அவனியுழை பெருமக்கள் அனைவருங்கொண்
டாடுசெயற் காந்தி தன்னை
அகரமுதல் எழுத்தாகி அவைசேர்ந்த
சொல்லாகி அச்சொல் தன்னால்
ஆனபொருள் முதலான அனைத்துமாம்
அண்ணலார் அடைவே காக்க. ௯

வேறு.

தென்னாப் பிரிக்கா எனுநாட்டிற்
சீல நிறையு மனைவியொடும்
சிறந்த மைந்தன் தன்னோடுஞ்
சிறைவாழ் வேற்றந் நியர்செய்த
இன்னா ஒன்றோ அம்மம்ம
எண்ணின் இதயம் ஊடுருவும்
எல்லாம் பொறுத்தின் செயல்புரியும்
எம்மான் காந்தி தனைப்புரக்க

மன்று அணுவுக் கணுவாகி
மலையிற் பெரிய மலையாகி
மண்ணும் விண்ணும் பாதலமும்
மதியும் ரவியும் தானாகித்
தன்னேர் இன்றி எல்லாமாய்த்
தரணி புகழ எங்குநிறை
தரும வடிவ மாய்த்திகழுந்
தன்மை மிக்க பழம்பொருளே. ௧௭

௨. செங்கீரைப் பருவம்

போர்ப்பந்தர் தனிற்பிறந்து புவனமெலாம்
புகழ்படைத்துப் பொறுமை யோடு
பொல்லாத மறங்கொன்று அறமோம்பிப்
பரந்தபெரும் பூமி முற்றும்
நார்ப்பந்தர் இட்டவற்றுள் நண்ணுவார்
தமைக்கூட்டி நண்ணு தாரால்
நலிவுபல வந்துறினும் நாட்டமதிற்
செலுத்தாது நன்றே நாடி
வார்ப்பந்த மக்கள்மனை மாண்பொருளெ
லாந்துறந்து மக்கட் கெல்லாம்
மன்னறஞ்சத் யாக்கிரகம் மற்றபல
அறங்களெலாம் வகுத்துச் சொற்றுச்
சீர்ப்பந்த ஏர்வாடாச் சிறைமேய
செல்வனே செங்கீரை யாடியருளே
செயற்கருஞ் செயல்செய் செகம்போற்று
சேவகா செங்கீரை யாடியருளே. ௧.

தீஞ்சாலி விளைபழனத் திருநாட்டின்
ஓர்பகுப்பாய்த் திகழும் பண்டு
திருமலிய வரசுபுரி திண்ணமுறு
பாண்டவர்சீர்ச் செல்வத் தேவி

பாஞ்சாலி யெனுமரிய பதிவிரதை
தனையீன்ற பண்பு மிக்கீ
பஞ்சநதிம் பாவிநலம் படிக்கியும்
பாங்கான பான்மை கொண்ட
பாஞ்சால மெனுநாட்டிற் பகாரிய
பாழான பாத கங்கள்
பலசெய்த வரசாங்கத் தொத்துழையா
மைபூண்ட பண்பால் அன்று
தேஞ்சாற்றுத் திருத்துளவோன் பிறந்தநிறை
சேர்ந்தவா செங்கீரை யாடியருளே
செயற்கருஞ் செயல்செய் செகம்போற்று
சேவகா செங்கீரை யாடியருளே. ௨.

மந்திரியின் வழிவழியில் வந்துதித்தும்
அவ்வாழ்வை மதியா திந்த
மன்றுறைசை முதலான மாயையெலாம்
ஒழித்திறைவன் வகுத்தி னக்குத்
தந்தபெரும் பொருளையெலாந் தாரணியின்
வாழ்விற்கே தந்த செல்வா
சத்தியமே கமழ்வாயுந் தண்ணளியே
சார்மனமுந் தாங்கும் ஐயா
இந்திரிய வயப்பட்டே ஈடேற
வகையறியார்க் கினிய கூறி
எல்லோரும் உயர்நிலையை எய்தவுப
தேசமருள் எழிலார் எந்தாய்

செந்தாள நந்தினுஞ் செய்குழு
நன்றுட செங்கீரை யாடியருளே
செயற்கருஞ் செயல்செய் செகம்போற்று
சேவகா செங்கீரை யாடியருளே. ௩.

எல்லாமாய் அல்லதுமாய் எங்குநிறை
யிறைபடைப்பில் எற்றத் தாழ்வாம்
என்றுபல கற்பித்தே இவ்வுலகச்
செல்வத்தால் இறுமாப் புற்றுப்
பொல்லாத நெறிபற்றிப் புண்ணியமென்
பதைமறந்து புன்மை கொண்டு
புலிப்பொறியாத் திரிகின்றார் பலமக்கள்
வேறுபலர் புந்தி யின்றி
நில்லாத உடல்கொண்டு நான்பெரியன்
சாதியினில் நீகீழ் என்ன
நிலையறியா துழல்கின்றார் ஈதென்ன
உலகியற்கை என்ன மற்றோர்
செல்லாத பெருந்துறையிற் சென்றருளு
செல்வனே செங்கீரை யாடியருளே
செயற்கருஞ் செயல்செய் செகம்போற்று
சேவகா செங்கீரை யாடியருளே. ௪

வேறு.

ஞாலம் பெறினும் நடுநிலை தவறு
நல்லோய் நாயேனை
நஞ்சாம் உலகத் தீநெறி யதனுள்
நண்ணா தாட்கொண்ட

சில அறத்தை வாயாற் கூவிச்
செய்கை மாறுபட்ட
சிறியோர் தமக்கும் விண்பேச் சுரையிர்
செய்து காட்டுமென
எல வுரைத்தே யுயர்நெறி பற்றி
இருஞ்சிறை புக்கருளி
இன்னல் அனைத்தும் இன்பம் எனக்கொள்
எந்தாய் மோகனனே
ஆலனை யார்க்கும் அருள்தரும் அமுதே
ஆடுக செங்கீரை
அருள்வடி வங்கொண் டவனியில் வந்தவ
ஆடுக செங்கீரை. ௫.

இருநில மதனில் இருந்துயிர் வாழ்தல்
விருந்திட என்றெவரும்
இணையில எனுமா றிசைபெறு புலவன்
எந்திரு வள்ளுவனன்
உரைசெயு மொழியைச் சிரமிசை யேற்றே
ஒருபக லோய்வின்று
ஒழியா துற்ற விருந்து புரந்து
வருவிருந் தெதிர்நோக்கும்
பெருமைகள் நிறையுந் திருமலி மக்கட்
பெற்றுயர் புகழ்கொண்ட
பேசின் ஞாலத் தெந்நா டிந்நிகர்
பெறுமோ எனத்தக்க

அருமைகள் மிகமலி திருநா டுடையாய்
ஆடுக செங்கீரை
அருள்வடி வங்கொண் டவனியில் வந்தவ
ஆடுக செங்கீரை. ௬.

மாநில் மதின்வரு மக்கள் பிறப்பின்
மாண்பயன் உணர்ந்தழியா
மன்பெரு வீடடை வழியை வகுத்த
வல்லுநர் பலரெனினும்
வானவர் மன்னவர் மற்றவ ருக்கொழ
வான்செயல் பலசெய்த
வண்டமிழ் கன்னி வளர்த்த செழுந்தமிழ்
வரம்பமை திக்கிக்கும்
தேன்சொரி தெய்வத் தீந்தமிழ் மொழியிற்
றிறப்பா அறமுரைத்த
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனார்
திறமேவ ருக்குவரும்
ஆன்றவர் உரைவழி செபல்புரி அறவோய்
ஆடுக செங்கீரை
அருள்வடி வங்கொண் டவனியில் வந்தவ
ஆடுக செங்கீரை. ௭.

உலகவர் அவரவர் மதமத குருகுரு
வெனவென உன்னரிய
உயரிய ஒருதனி உறுசெயல் ஒண்புகழ்
ஒளியெனும் உன்னைமம்

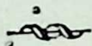
பலபல படிசொலி அநுதின மும்மகிழ்
  பரிசெவர் அறிபாதார்
 படிதனில் அனைவரும் ஒருபடி எனவுணர்
  படிறில் பெருந்தகையே
கலகல வெனவெறும் உரைபல மொழிகுநர்
  மிகமலி காசினியில்
 கருதிய தெதுவெது அதுவது புரியெங்
  காந்திப் பெருமானே
அலைபுனை நிலமகள் துயர்களை அந்தண
  ஆடுக செங்கீரை
 அருள்வடி வங்கொண் டவனியில் வந்தவ
  ஆடுக செங்கீரை.

பிறப்பினில் எல்லா உயிர்களு நிகரெனப்
  பேசிய பேரறிஞன்
 பெரியோன் வள்ளுவன் நல்லுரை மறந்து
  பேணத் தக்கவர்
சிறப்பெது மிலராய்த் தக்க தகாதன
  சீர்தூக் கறிவின்றித்
 தீமை புரிந்து நல்லன கனவிலுஞ்
  சிந்தனை செய்யாத
மறத்தொழி லவரும் பிறப்பினி லுயர்வென
  மனத்தெணி மற்றதனால்
 மாண்பின ரேனு மிழிவுப டுத்தும்
  மதியில் கொடுஞ்செயலை

அறக்கனிந் தருள அவதரித் தவனே
ஆடுக செங்கீரை
அருள்வடி வங்கொண் டவனியில் வந்தவ
ஆடுக செங்கீரை. கூ.

இன்று செய்தார் நான நன்னயம்
இயற்ற வேண்டுமென
இணையில் புலவன் இயம்பிய இன்னுரை
ஏட்டள வோடின்றித்
தென்னாப் பிரிக்கா ஆதிய இடங்களில்
செய்து காட்டியநின்
சீர்த்தி யுரைக்க வல்லவன் இந்தச்
சிறுமதி யுடையேனோ
கொன்னே அந்தோ முன்னற் கரிய
கொடுமையிற் பல்லுயிரைக்
கோறல் புரிந்த டயரும் வருந்தின்
கூர்வல் உதவியெனுஞ்
செந்நா வுடையாய் செய்கையும் வல்லாய்
செங்கோ செங்கீரை
திருமகள் உறையுந் திருநா டுடையாய்
செங்கோ செங்கீரை. கo.

ஆகச் செய்யுள் உo.

க. தாலப் பருவம்.

அன்பா லுலகை வசப்படுத்தி
யாருஞ் செய்தற் கரியசெயல்
ஆற்றி அருளை யறத்தையுயர்
ஆண்மை தன்னை அகலாத
இன்ப வாழ்வை என்றென்றும்
இன்றி யமையாத் தைரியத்தை
எல்லா உயிருஞ் சமமென்னும்
இனிய கருத்தை ஏதுமிலா
என்போற் சிறிய ஏழையரின்
இதயம் பதித்த தன்றியென்றும்
எளியேன் உள்ளங் கோவில்கொண்
டிருக்குங் கருணை இருங்கடலே.
வன்பா தகர்க்குங் கதியளிக்கும்
வள்ளால் தாலோ தாலேலோ
மக்கள் உய்ய அவதரித்த
மகாத்ம தாலோ தாலேலோ. க.

கன்னல் கண்டு சருக்கரைதேன்
கனியின் அமுதங் கரும்பட்ட
கட்டிச் சுவையுங் கசப்பென்னக்
கழறு மாறு கனிந்தபெருங்

தன்னொப் பில்லாத் தனிமுதல்வன்
தலைமை யிருக்க அவனடிக்கிழ்ச்
சங்கம் இருந்து வளர்ந்தபசுங்
தனிய இனிய தமிழ்க்கோமான்
தென்னன் சோழன் சேரனுயர்
செங்கண் ராமன் தருமனெனும்
செங்கோல் வேந்தர் அரசாண்ட
திறம்பா முறையைத் தீநெறிகள்
மன்னும் உலகில் நிலைநாட்ட
வந்தாய் தாலோ தாலேலோ
மக்கள் உய்ய அவதரித்த
மகாத்மா தாலோ தாலேலோ. உ.

ஈசன் எந்தை இணையடியை
இதயம் பதித்து அவனருளால்
இடற விட்ட கரிபணிய
இணைத்த நீற்றின் அறையினிய
மாசில் வீணை மாலைவரு
மதிய மோடு மகிழ்காற்றாய்
வசந்த கால மாய்த்திகழ
மடித்தற் பொருட்டு ஃரிந்தசிலை
தூசில் உயர்ந்த தெப்பமதாய்த்
துலங்க ஆழிக் கரைகண்ட
தூயோன் நடைய ருத்துறவி
துன்னு சத்தி யாக்கிரக

வாச மலிநா வுக்கரையன்
    ஏரவே தாலோ தாலேலோ
  மக்கள் உய்ய அவதரித்த
    மகாத்ம தாலோ தாலேலோ ௩.

இந்நாள் இந்தி யாவிலுள்ளார்
    இன்றி அமையாத் தாய்மொழியை
  இளமை தன்னிற் பயிலாது
    எதி லாரின் ஆங்கிலத்தைப்
பன்னாள் பயின்றும் அமையாமல்
    பரநா டணுகிப் படித்தங்கு
  பட்டந் தாங்கி வரவேனும்
    பலர்போல் நீயும் பண்பின்றி
இன்னா நல்கும் பாதகங்கள்
    இயைபு மேற்கு நாடுபுகுந்
  திருந்தாய் எனினும் அந்நாட்டார்
    இன்பம் எனக்கொள் பாதகத்துள்
மன்னா தன்னை பால்மொழிந்த
    மாற்றம் புரந்தோய் தாலேலோ
  மக்கள் உய்ய அவதரித்த
    மகாத்ம தாலோ தாலேலோ. ௪.

முன்னம் நமது திருநாட்டில்
    முதிர்ந்த அறிவும் பலர்புகழும்
  மொய்ம்பும் படைத்து உலகுய்ய
    மொழியும் பெருக்கி முனிவகற்றிப்

பன்னற் கரிய பலபணிகள்
பண்பாய் ஆற்றிச் சமயமெனும்
பாட்டை வகுத்துப் பற்றறுத்துப்
பரம கருணா நிதியாகி
இன்னல் எய்தின் தாமேற்று
இனிய அனைத்தும் படிக்கின்றோர்
என்னாற் றூர்கள் எனினுமுனை
எய்ப்பார் ஞாலத் தெவரையா
வன்னம் நிறையும் பாரதத்தாய்
மைந்தா தாலோ தாலேலோ
மக்கள் உய்ய அவதரித்த
மகாத்ம தாலோ தாலேலோ. ௫.

வேறு

மெய்த்திரு வரினும் வெந்துயர் வரினும்
விருப்பு வெறுப்பின்றி
மேனாள் ஆன விதிவழி யன்றி
மேவா தியார்க்குமென
ஒத்த மனம்பெற் றுயர்வழி பற்றி
ஒழுகும் உரவோனே
உண்மைக் கொருவ தின்மைப் பெரிய
உறுதிக் குறையுள்ளே
ஒத்துழை யாமைத் தத்துவ மதனை
உலகறி யச்செய்த
உத்தம மோகன் தாசன் எனும்பேர்
உறுதவி என்னுயிரே

தத்தலை வேலைத் தாணி விளக்கே
தாலோ தாலேலோ
தண்ணளி உடையெம் காந்திப் பெரும
தாலோ தாலேலோ

மக்கட் குள்ளே பாகு படுத்தின்
மாண்செயல் குணமாதி
வான்வழி பற்றி வருக்கும் அதுவே
மரபாம் அஃதன்றித்
தொக்க உடலின் தோற்றங் கொண்டு
சொல்லுதல் அறியாமை
தோன்றிய யாவும் ஒக்கும் பிறப்பில்
தொழிலொவ் வாதெனவே
பொக்கம் மிக்கவர் புந்தி அழுந்தப்
பொய்யில் பெரும்புலவன்
புகலற மொழியைப் பூவறி யச்செய்
புண்ணியன் நீயன்றோ
தக்கோர் போற்றுந் தாணிப் பெரியோய்
தாலோ தாலேலோ
தண்ணளி உடையெம் காந்திப் பெரும
தாலோ தாலேலோ. எ.

செல்வம் கல்வி தொழிலதி காரம்
திண்மை முதலான
திருவுடன் இந்நாள் செகந்தனில் வாழும்
தேசத் தறிஞருமே

மல்லல் மிக்க மாநிலம் அதனில்
யார்பெரி யாரென்ன
வருத்து வருத்து வானள வோட
வண்புகழ் கொண்டநாள்
அல்லல் கடலுள் இன்று கிடக்கும்
அறமலி திருநாட்டில்
அவதரித் தருளும் காந்தியே பெரியர்
அவனியில் என்னநிறுத்
தல்லறி யாதார் தரணியில் உளரோ
தாலோ தாலேலோ
தண்ணளி உடைபெம் சாந்திப் பெரும
தாலோ தாலேலோ. அ.

அந்தணர் என்போர் அறவோர் என்றே
அறமுறை வள்ளுவனர்
அணிபெற அருளிய அருமையின் உயர்வை
அறியா திந்நாளில்
தந்திர மாகச் சாதிசா தியெனச்
சாற்றிப் பொருளின்றித்
தாந்தாம் அந்தணர் எனப்பல பேசுந்
தகுதியி லாமாக்கள்
சிந்தை நாணச் செய்செய் நந்தணச்
சீர்த்தியைத் தனிகொள்ளும்
சில உனைப்போல் யாருளர் பண்டு
சீர்பெற் றிருந்தவரிச்

சந்திரன் எனவே வாய்மை புரப்போய்
தாலோ தாலேலோ
தண்ணளி உடையெம் காந்திப் பெரும
தாலோ தாலேலோ. ௬.

தன்னர சளிப்பது நாட்டினம் ஆகும்
தரித்தத னைக்கையால்
தாழா கொடியுஞ் சுழற்றுக வென்னச்
சாற்றிய பெருமானே
மன்னவர் ஆயினும் வானவர் ஆயினும்
மற்றவர் ஆனாலும்
வழிதடு மாறி மறம்புரி வாரேல்
மதியா தவர்பிழையை
எவ்வரி னும்மதற் கிறையும் அஞ்சா
தியம்பும் வீரவோனே
என்னிரு கண்ணே கண்ணுறு மணியே
என்னார் இன்னுயிரே
தன்னிகர் இல்லாத் தரணிப் பெரியோய்
தாலோ தாலேலோ
தண்ணளி உடையெம் காந்திப் பெரும
தாலே தாலேலோ. ௧௦.

ஆகச் செய்யுள் ௩௦.

ச. சப்பாணிப் பருவம்.

இனிப்பிறவி எடுக்கும்போ தெம்பெருமான் [டிந்த
உன்குணத்தை இறைவிடாதெல் லாங்கொ
இரும்புவியில் இனிமைசெறி என்னருமைத்
தமிழ்நாட்டில் எளியேன்பி றக்கவேண்டும்
கனித்தமொழிக் காரிகையைக் கடிகொள்வ
தானல்நின் காதலிகஸ் தூரியொத்த
கவினமனை யறம்வளர்க்கும் காதலியைப்
பெற்றடியேன் கடைத்தேற அருளவேண்டும்
மனக்கினிய மகவுளவேல் வள்ளால்நின்
மக்களைப்போல் அதிற்றேவ தாசனைப்போல்
மகவுபல வேண்டுமய்யா மாட்சிபெற
இத்துணையும் வாய்த்தநீ பாக்யவானே
தனிப்பெரியன் இருமுலகுக் கென்னநிலை
சார்ந்தவா நீ சப்பாணி கொட்டியருளே
தருமநெறி வாழவரு காந்திப்பெ
ருந்தகாஅய் சப்பாணி கொட்டியருளே க.

பிறர்குற்றம் பாராட்டாப் பெருந்தகையை
உலகம்நனி பிறங்கிடவே பேசுமானல்
பிறர்குற்றம் அத்தனையுந் தங்குற்ற [தின்
மாக்கொள்ளும் பெருமைபெறு நின்குணத்

முறைமுறைகொண் டென்செயல்கள் மொழிபுமா
 நிதியில்லேன் மூடனேனென் செய்வலேன்
மொழியுமறந் தனையீற்ற முடியாமற்
 பிறசெய்யும் மொய்ம்பில்லார் தம்மைநோக்கி
இறையுமவர்ச் சினந்துரையா தெற்கில்லேத்
 திறமையென இயம்புமன தினையிலாத
எழிலாரும் திருமொழியை எம்மொழியான்
 எடுத்துரைப்பே னிந்தியர்கள் வாழவந்தோய்
தறையுய்ய உயர்சாந்தம் ததும்புமுரை
 பகர்ந்தாய் சப்பாணி கொட்டியருளே
தருமநெறி வாழவரு காந்திப்பெ
 ருந்தகாஅய் சப்பாணி கொட்டியருளே! உ.

தீண்டாமை ஒழிகவெனத் திருவாயால்
 மொழிந்திடுவார் செயல்புரிய அஞ்சியந்தோ
தெருவழியே அவர்வரினுஞ் செல்லப்பால்
 நில்லாதே சிச்சிபோ என்றுரைப்பார்
தீண்டாமை ஒழிவதற்கு மொழிபுதல்தல்
 அமைந்திடுமோ செயலின்றி மேடையேறிச்
செகநடுங்கக் கலகலெனப் பலபலசொற்
 புகலுவதால் பயனுண்டோ செய்துகாட்ட
வேண்டாமோ அதுகாட்ட அக்குலத்திற்
 பிறந்ததிரு மாமகள்பேர் மேவுபெண்ணை
விரும்பிவளர்த் தெடுக்குமருள் பழுத்தொழுகு
 மேதகவோய் மேன்மையுறு நீதிதன்னைத்

தாண்டாத தண்ணளியே தனியாடைப்
பெருமானே சப்பாணி கொட்டியருளே.
தருமநெறி வாழவரு காந்திப்பெ
ருந்தகாஅய் சப்பாணி கொட்டியருளே ங.

எதிர்கால வாழ்விற்குப் பொருள்தேடா
தன்றன்று கிடைப்பவையுண் டினியசெய்தே
இரும்புவியின் நலம்நாடி அறம்புரியும்
பெரியோரே எவ்வுயிரும் ஒப்பநோக்கும்
கதிகாணும் அந்தணர்ம் எனமேலோர்
உரைத்தபடி காசினியில் எவ்விடத்துங்
காண்பாரார் உனையன்றி அந்தணரை
இதுசாதம் கனத்தநின துடைமையெல்லாம்
மதியாமல் அறவழியில் வாரிவிட்டே
இன்றுலக மக்களற வழியினிற்க
மாதவமே செய்கின்ற நின்குணத்தை
ஒண்புகழை மகிமையுடைத் தேவநாட்டுஞ்
சதியாதார் செய்நன்றி கொன்றோரே
சங்கையிலே சப்பாணி கொட்டியருளே.
தருமநெறி வாழவரு காந்திப்பெ
ருந்தகாஅய் சப்பாணி கொட்டியருளே. ச.

கொன்னேநம் இந்தியரைக் கூலியெனப்
பெயர்தந்து கொடியவுடல் நிறம்பிரித்துக்
கொண்டுகுணஞ் செயலாதி கூர்ந்தாயா
திறமர்ந்து கூசாமல் இழித்துரைத்த

அன்னியர்கள் செய்கொடுமை அறிந்தவுடன்
ஆற்றாதே அவரன்பிற் கெளியனாகி
அன்னோற்றன் னியர்செயலுக் கிலக்காகி
அடியும்பட் டன்றோவென் சொல்வனந்தத்
தென்னாப்பி ரிக்காவில் திருமகள்நேர்
மனைவியொடு சிறைப்பட்டு நீகிடந்த
செயலுரைத்தற் கெளிதாமோ இதுசெய்தார்
பெரியரெனச் செப்புவதற் கையமென்னே
தன்னேரில் லாதவனே என்னிதயம்
உள்ளவனே சப்பாணி கொட்டியருளே
தருமநெறி வாழவரு காந்திப்பெ
ருந்தகாஅய் சப்பாணி கொட்டியருளே. ரு.

வேறு

இனிமை செறிந்திடு தமிழ்மொழி அதனை
எற்கா தம்மக்கள்
இருநிலம் அறிய இழித்தாங் கிலமொழி
ஏற்றுத் திரிவதுபோல்
தனிமொழி ஆகிய தாய்மொழி பேணுந்
தன்னறி வில்லார்க்குத்
தாரகம் ஆவது தாய்மொழி யேயெனத்
தாட்டிக முடன்கூறும்
கனிவு பொருந்தச் சோதரர் யாரையுங்
கட்டித் தழுவாதே
கண்டிடிற் றீண்டத் தகாதவ ரென்னக்
காவத வழியோடும்

குனிவுறு மாந்தர் கோளரி அனையாய்
கொட்டுக சப்பாணி
கோதறு குணமுள கூர்ஜர நாட
கொட்டுக சப்பாணி. ௬.

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யேல் தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்குவினை
தன்னையென் றந்த வள்ளுவ ரன்று
சாற்றிய உரைப்படியே
பன்னற் கரியநின் சபர்மதி யாச்ரமப்
பாங்குறை பாம்புகளைப்
பாறிட வேண்டிய பக்தரைத் தடுத்துப்
பரமனெவ் வுயிர்களினும்
மன்னுதல் கண்டும் மரபல கோறல்
மாற்றுக இக்கருத்தை
மாசுநம் பாலிலை எனில்நமைச் செய்வதென்
மற்றவை இன்னுயிரைக்
கொன்னே போக்குதல் அவமென உரைத்தவ
கொட்டுக சப்பாணி
கோதறு குணமுள கூர்ஜர நாட
கொட்டுக சப்பாணி. ௭.

ஏழைபங் காளன் எம்பிரான் நீயென்
இயம்புதல் என்குற்றம்
ஏழையர் பொருட்டா எந்தைநீ செய்த
இருஞ்செயல் யார்வல்லார்

காழுடன் அந்நாள் ஆலையின் தொழிலோர்
கருதிய கூலிபெறக்
கருமம் விடுத்துப் பட்டினி கிடந்த
காலைத் தவர்க்காக
வாழியெம் பெருமான் உணவுகொள் ளாமல்
வருந்திச் சின்னாளில்
மகிழவ வர்க்கருள் மாண்செயல் ஏழை
எருக்குந் தரமாமோ
கோழை தவிர்க்கப் பிறந்தருள் குருவே
கொட்டுக சப்பாணி
கோதறு குணமுள கூர்ஜர நாட
கொட்டுக சப்பாணி. அ

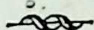
மேனாட் செய்த வினைவிழி இந்த
மேதினி தனிலிறைவன்
மிகுபொருள் சிறுபொருள் அவரவர்க் கேற்ப
மேவிடத் தருமென்றும்
ஆனவப் பொருளில் பிறர்பொருள் ஒருவன்
வெளவுதல் களவென்றும்
அறமுறை நூலும் பிறபெரி யோரும்
அறையக் கேட்டனமால்
கானமர் மொழிசேர் காந்திப் பெரும
கடல்சூழ் காசினியில்
காரியம் ஆற்றத் தருபொருள் தவிரக்
களவே மற்றெனக்

கோனே நின்பால் அன்றிக் கேட்டிலம்
கொட்டுக சப்பாணி.
கோதறு குணமுள கூர்ஜர நாட
கொட்டுக சப்பாணி. கூ.

வேறு.

இத்தரை செழிக்க இன்றே
இணையிலா ராட்டை எடுத்தே
எழில்மிகு பஞ்சைக் கதிரில்
எற்றியே நூற்ற நூலைக்
கைத்தறி கொண்டு நெய்வீர்,
கடைத்தேறு மார்க்கம் இதுவே
கண்ணிய மின்றி வீணே
கனதனப் பட்டந் தாங்கிப்
பித்தரைப் போலலைந் தந்தோ
பேசுவதிற் பயன் என்னோ
பேச்சைச் சுருக்கி இன்றே
பெருக்குக செய்கையை என்று
சத்திய உரையருள் சான்றோய்
சப்பா ணிகொட்டி யருளே
சற்குரு மணியே காந்தி
சப்பா ணிகொட்டி யருளே. கo.

ஆகச் செய்யுள் சo.

௫. முத்தப்பருவம்.

சிந்தை இனிக்கும் செவியினிக்கும்
தேகம் புளகாங் கிதமெய்தும்
திருவாய் இனிக்கும் கண்களிக்கும்
தெவிட்டா இன்பஞ் சேர்ந்திடும்பின்
முந்தை வினைகள் முறிந்தோடும்
முனிவிங் கிடமே தினியென்று
முதுகு காட்டும் மொழிநன்றும்
முத்தி கிடைக்கும் பெருங்கருணை
வந்து பொருந்தும் காந்தியெனும்
வள்ளால் நினது திருப்பெயரை
மனத்திற் பதிக்கச் செவிமடுக்க
வழுத்தக் காணப் பெறுவார்க்குச்
சிந்துஞ் சாந்தக் கனிவாயால்
தேவா முத்தந் தருகவே
செல்வா நின்றன் மெய்ம்மணக்குந்
திருவாய் முத்தந் தருகவே.

இகத்திற் பரத்தில் உறுமின்பம்
யாவும் நல்கும் இருவினையை
இல்லா தழிக்கும் இணையில்லா
என்றும் உலவாப் பேரின்பம்

அகத்துண் டாக்கும் ஆணவத்தை
அறவே அகற்றும் அறிவளிக்கும்
அழியாப் புகழை ஆக்கிடும்பின்
ஆன்ம ஞானம் அதையியும்
முகத்திற் றிருமான் நடமாக்கும்
முடிவில் புகழான் முதறிஞன்
முனிவொன் றுண்டென் றறியாத
மோகன் தாச காந்திஎனும்
செகத்தில் உயர்ந்த பாரதத்தாய்ச்
சேயே முத்தந் தருகவே
செல்வா நின்றன் மெய்ம்மனக்குத்
திருவாய் முத்தந் தருகவே. ௨.

மரணம் வரினும் பிறவரினும்
மதியா தவற்றை மயிர்நீப்பின்
வாழாக் கவரிமானென்ன
மானம் புரந்து மற்றார்பால்
சரணம் புகுந்தே மற்றவரின்
தயவை நாடி இரந்துண்ணும்
தன்மை கொண்ட தேசிய
சபையைச் சகத்தார் யாவருமித்
தருணம் மதிக்க நிறுத்தியதிற்
சத்யம் பொறுமை கருணையெனும்
தக்க பொருள்கள் தமைவிரவித்
தாணி இன்ப வாழ்வதனைத்

திரளாம் எனவே கொள்காந்தித்
 தீரா முத்தந் தருகவே,
 செல்வா நின்றன் மெய்ம்மனைக்குந்
 திருவாய் முத்தந் தருகவே. ௩.

செங்கோல் செலுத்தும் முறைதிறம்பின்
 செய்யத் தக்க திதுவென்னும்
 செம்மை யறத்தை யுலகிற்குச்
 செப்பி அதனாற் சிறைக்கோட்டம்
துங்க முறநீ புகுந்துறைநாள்
 தொழுதுன் அருளைப் பெறவந்த
 தூய நின்றன் நல்வாழ்க்கைத்
 துணைவி தூரிசில் திருமனத்தாள்
எங்கள் அன்னை கஸ்தூரி
 இனிய முகத்தை நோக்கிநீ
 இன்னுஞ் சிறையேன் ஏகவில்லை
 என்ன மொழிந்த கனிவாயால்
தெங்கு மலியும் திருநாட்டுத்
 திருவே முத்தந் தருகவே
 செல்வா நின்றன் மெய்ம்மனைக்குந்
 திருவாய் முத்தந் தருகவே. ௪.

தேனூர் மொழிசேர் பாஞ்சாலச்
 சீரார் செல்வப் பாவயரைச்
 செய்யா தனசெய் தவமதித்துச்
 சிறுவர் பெரியோர் பல்லோரை

வானு டேற்றி எந்நாளும்
மறக்க முடியாப் பழிகொண்ட
வண்ணங் கண்டும் அவர்ச்சினந்து
மாற்றம் ஒன்றும் உரையாது
தானே அரசு வந்தெய்தும்
சத்யாக் கிரக நெறிபிடித்தால்
சாதம் இதுவே என்றுரைத்த
தன்மைக் காந்தி சாந்தமெனுந்
தேனே ஒழுகு செம்பவளத்
திருவாய் முத்தந் தருகவே
செல்வா நின்றன் மெய்ம்மணக்குந்
திருவாய் முத்தந் தருகவே. ரு.

பாரார் புகழ்சேர் பார்த்தனபி
மன்னன் வீமன் பகல்மைந்தன்
பண்பு மிக்க ராமனவன்
இளவல் ஆதி பலவரசர்
சீரார் வலியோ டந்நாளில்
சீர்த்தி நாட்ட இனிதிருந்த
செல்வத் திருநா டின்றேழைத்
தேச மாகிச் செயலிழந்து
ஆரார் வரினும் அரசுமுதல்
அனைத்துங் கொடுத்தே அவர்வாய்பார்த்
தின்னாந் திரங்கி அழியுமகற்
காற்று துரிமைப் போராடும்

தீரா காந்தி செப்பவளத்
திருவாய் முத்தந் தருகவே
செல்வா நின்றன் மெய்ம்மணக்குந்
திருவாய் முத்தந் தருகவே. ௬.

வேறு.

இறைமனம் இன்புற அறம்புரி நின்னை
இப்புவி மக்கள்சிலர்
எங்கெருந் தோவங் கிங்குசெய் சட்டம்
கடந்தனை எனச்சொல்லி
சிறைசெய்து நீதி மன்றக் கேற்றிச்
செப்புக மொழியென்னச்
சிலரே அரங்கத் தன்று மொழிந்த
இன்மைகொள் திருமொழியைத்
தரைமலி இரவி தாமுள வரையும்
தங்கத் தேடுசெய்து
சாலப் பதித்தே அநுதின மும்மது
சாற்றற் கரியதகு
முறையுள தன்றால் அத்திரு வாய்தல்
முத்தம் அளித்தருளே
மொழிவழி உறையும் மோகன தாச
முத்தம் அளித்தருளே. ௭.

தீன்வழக் கதனில் தீர்ப்புரை அறிபர்
நின்வய மேயாகி
நிலவிய ஆங்கிலச் சட்டப் படியே
நினைச்சிறை புகல்வதற்குத்

தன்மனத் தெணியுன் தகுதியை நோக்கிச்
சஞ்சல மிகவுற்றுச்
சாலப் பலப்பல மாற்றம் உரைத்துத்
தண்டிக் கும்பொழுதும்
என்னினும் மிக்க இருங்களிப் புடையார்
எவரும் இரார்நீங்கள்
எழில்பெற விடுதலை பேற்றால் எனஅன்
றியம்பிய இன்னுரையை
முன்னி மகிழ்ந்தேன் முனிவறி யாதாய்
முத்தம் அளித்தருளே.
மொழிவழி உறையும் மோகன தாச
முத்தம் அளித்தருளே. அ.

இந்தியர் ஆருயிர் நீயென இயம்பல்
இம்மியும் மிகையில்லை
இத்தகை உயிர்உடல் நீங்கிடு மோவென்
றெண்ணத் தக்கதில்லை
வந்த பெரும்பிணி வாலன் றுன்னுடல்
வாள்கொண் டறுக்குமுன்னர்
மருந்கமர் ஒருவர் நாட்டிற் கென்ன
மாற்றமை யாவென்னச்
சிந்தைகொண் டேதும் செப்ப மறுத்துச்
சிறையாள் ஆகும்நான்
செய்தி உரைத்தல் தகாதென மொழிந்த
செய்கையை என்னென்பேன்

முந்தி ஸீஸாந்தம் மொழிபகர் வாயால்
முத்தம் அளித்தருளே
மொழிவழி உறையும் மோகன தாச
முத்தம் அளித்தருளே. ௯.

இருமூன் றூண்டு சிறைவாழ் வேற்றே
ஏர்வா டாத்தலத்தில்
இனிதமர் நாளில் இரும்பிணி உறவே
எம்மான் உனைப்பூனாப்
பெருநகர் கொடுபோய்ச் சாருன் வைத்ய
சாலை பிறங்கவைத்துப்
பெரும்புகழ் கொண்டார் மாடாக் ஆண்டு
பெரியோய் நீபெற்ற
அருமுப சாரம் யாரே பெற்றார்
அரசரில் வந்தாலும்
அடைதற் கரிதே சிறையாள் ஆன
ஐயநீ பெற்றவது
முருகமர் செயலோய் முன்னிய புரிவோய்
முத்தம் அளித்தருளே
மொழிவழி உறையும் மோகன தாச
முத்தம் அளித்தருளே. ௧௦.

ஆகச் செய்யுள் ௫௦.

௬. வருகைப் பருவம்.

தூய்ய வருக பாரதநாட்
டரசே வருக உலகிற்கோர்
அணியே வருக அடியேனை
ஆண்டாய் வருக அவனியெலாம்
உய்ய வருக உயிர்க்கெல்லாம்
உயிரே வருக உத்தமரின்
உணர்வே வருக ஓராடை
உடுத்தாய் வருக உண்மையுரை
செய்ய வருக பூமிக்கோர்
திலக வருக தெருளளிக்கும்
செல்வ வருக நெறிதிறம்பாச்
செம்மல் வருக சீர்மருவு
தய்ய வருக கருணைபுரி
காந்தி வருக வருகவே
கருத்திற் கிசைந்த கஸ்தூரி
கணவா வருக வருகவே. ௧.

காந்தி வருக கருணைபுரி
கடலே வருக ஏழையேன்
கண்ணே வருக இந்தியரின்
கருத்தே வருக என்னன்பை

மாந்தா வருக மக்களுய
　　வந்தாய் வருக பழஅறத்தை
　வகுத்தாய் வருக வடிவுடைய
　　வள்ளால் வருக மண்முழுதும்
சாந்தி நிலவ உரையருளும்
　　சான்றோய் வருக தண்ணளிசேர்
　தலைவ வருக தார்மன்னர்
　　தருமச் செங்கோல் தாங்க அருள்
காந்தி வருக அருள்பழுத்த
　　கனியே வருக வருகவே
　கருத்திற் கிசைந்த கஸ்தூரி
　　கணவா வருக வருகவே. ௨.

எந்தாய் வருக எழிலாரும்
　　எம்மான் வருக எனையாளும்
　இறைவா வருக ஏழையேன்
　　இதயங் கொளநின் இணையடியைத்
தந்தாய் வருக சன்மார்க்கஞ்
　　சார்ந்து தமியேன் கடைத்தேறத்
　தன்மை ஒழுக அருளுபெருங்
　　தகையே வருக சாந்தத்தின்
மைந்தா வருக எந்தனிரு
　　கண்ணே வருக கண்ணினுறு
　மணியே வருக ஆருயிரே
　　வருக சிறியேன் பாட்டுக்கு

கந்தே வருக கருதரிய
காந்தி வருக வருகவே
கருத்திற் கிசைந்த கஸ்தூரி
கணவா வருக வருகவே. ௩.

பெருமை வருக அறமலியப்
பிறந்தோய் வருக பீடுடைய
பெம்மான் வருக புவிக்குள்ளே
பெரியோய் வருக பிறர்பொருட்டா
அருமை உறுநின் உடல்பொருளும்
ஆவி மக்கள் மனையாதி
அனைத்தும் விடுத்தோர் கதராடை
அணிந்தே எழ்மை நிலைகொண்ட
தரும உருவே வருகவெலாஞ்
சாற்றல் எளிய அவ்வண்ணஞ்
சாதித் திடுதில் அரியவெனுஞ்
சான்ற புலவன் உரைமறுத்துக்
கருமம் ஆற்றிப் பின்புசொலும்
காந்தி வருக வருகவே
கருத்திற் கிசைந்த கஸ்தூரி
கணவா வருக வருகவே. ௪.

ஞாலம் மதிக்கும் பெருங்கொள்கை
நாட்ட வருக கதர்ப்பெருமை
நவில வருக தீண்டாமை
நலிய வருக நாட்டேந்தச்

சீல வருக ஐம்பாவம்
தேய வருக சிறுதகையேன்
திருந்த வருக நினையெலாம்
திறம்ப வருக திருக்கருணை
சால வருக தனியாடை
தரிக்க வருக சாந்தநிலை
ததும்ப வருக தருக்கனைத்தும்
சாக வருக தாரணியிக்
காலம் உய்யப் பிறந்தருளுங்
காந்தி வருக வருகவே
கருத்திற் கிசைந்த கஸ்தூரி
கணவா வருக வருகவே ௫.

வள்ளால் வருக பாரதத்தாய்
மைந்தா வருக மண்முழுதும்
மதிக்க வாழும் மாண்புடைய
மணியே வருக மறுமையெனும்
தள்ளாப் பொருளொன் றுளதென்னுந்
தன்மை யறியா தறங்கொன்று
தாய்நா டாளுந் தனியுரிமை
தகைசால் மக்கட் கில்லையென
எல்லா எவர்க்கும் அதிபரெனும்
இறுமாப் புற்று நனியுழல்வோர்க்
கினிய உரைதந் திடேற்ற
என்றும் பெரியோய் வருகவே

நள்ளார் மகள்க்கும் அறிவளிக்கும்
காந்தி வருக வருகவே
கருத்திற் கிசைந்த கஸ்தூரி
கணவா வருக வருகவே. ௬.

சாதி சமயச் சண்டையெனுஞ்
சுழியிற் பட்டுத் தடுமாறிச்
சத்தியத்தை அறமறந்து
தருக்கிக் குலத்தாற் பெரியோனான்
பேதை சிறியன் நீபிறப்பில்
என்னப் பிதற்றிப் பெரியாரைப்
பிழைப்ப தன்றிப் பொருளாலும்
தொழிலாற் பிறவாற் பெருமைசொலும்
ஏதிலார்க்கும் இனியமொழி
இயம்பி அவர்கள் கொள்கையெலாம்
இருள்போல் ஏகப் பேரொளியை
எங்கும் பரப்பும் இணையில்லாய்
காதல் கொண்டுன் அடிசேர்ந்தேன்
காந்தி வருக வருகவே
கருத்திற் கிசைந்த கஸ்தூரி
கணவா வருக வருகவே. ௭.

சாந்தம் என்னும் பெருங்கடலில்
சத்யம் என்னுந் தூணாட்டித்
தகைசால் பொறையை மத்தாக்கித்
தருமம் என்னும் நாண்போக்கி

வாய்ந்த அவற்றின் இருமருங்கும்
மல்லல் மிக்க இந்துமுசல்
மான்கள் என்னும் இருவேறு
மதத்து ளாரும் வலிந்திழுக்க
ஈந்த பயனுய் எழுந்தபெரும்
இன்பம் என்னும் ஆரமுதை
இறைமால் ஒப்பாய் இவ்வுலகில்
எல்லா உயிரும் உயவருளிக்
காந்தம் எனவே அன்பிழுக்குங்
காந்தி வருக வருகவே
கருத்திற் கிசைந்த கஸ்தூரி
கணவா வருக வருகவே. அ.

செந்நெல் விளையுந் திருநாடு
செழிக்க உலகம் நீகெறியில்
செல்லா துய்யச் சிறுமையெலாம்
சென்று தேய அறந்தழைக்க
மன்னர் செங்கோல் வழுவாது
மாண்பிற் செல்ல மதுவருந்தும்
மடமை ஒழிய மக்கள்தமை
மதியா தொதுக்கும் மருளகல
இன்னல் நல்குஞ் சாதிமத
இறுமாப் பேக என்னனையார்
இதயங் களிக்க விளையாட
இம்மா நிலத்திற் பிறந்தருளுங்

கன்னல் அனைய திருமொழிசேர்
காந்தி வருக வருகவே
கருத்திற் கிசைந்த கஸ்தூரி
கலாவா வருக வருகவே. ௬.

வேறு.

அறமலி திருநா டவனியில் உயர
அணிபெற வருக வருகவே
அடியவர் உளமகிழ் தரமொழி பகரும்
ஆண்டகை வருக வருகவே
மறமறப் பிறந்த வடித்துத் தெளித்த
மாண்குண வருக வருகவே
மன்னறம் நிலைபெற வகுத்தினி தருளும்
வள்ளால் வருக வருகவே
உறுதியின் ஒப்புயர் வொருவரும் இல்லா
உரவோய் வருக வருகவே
உண்மை பொறுமை வீரமஞ் சாமை
உறுத்வ வருக வருகவே
திறமையின் அளிமிகு செயல்செயும் அந்தணச்
சீல வருக வருகவே
திண்மைகொள் அன்பர் மனத்துறை காந்திச்
செல்வ வருக வருகவே ௧௦.

ஆகச் செய்யுள் ௬௦.

எ. அம்புலிப் பருவம்.

விண்ணுறையும் மாமதியே மேதினிக்குக் கைம்மாறு
வேண்டாமல் வெண்மையான
மென்மையுறு பாலனைய நிலவெனும்நின்
விரும்பிதனி ஈயுமேலாம் [மெய்யொளியை
தண்ணளிமிக் குடையாய்நீ-எனஉலகம் சாற்றிடுமால்
சத்தியமே சாருவாயும் [ளிகள்
சாந்தநிறை திருமனமுஞ் சகத்திலுள தண்ண
யாவுமொரு உருவெடுத்து
மண்ணுலகம் கனிவாழ மழையெனவே அருளொழுக
மானுடை ஒன்றுடுத்து
வருகாந்தி அடிகளெனும் வள்ளலவளி யோடுன்றன்
வளரவியை ஆயவேண்டும்
அன்னல்நிகர் இல்லாத அருமைமிகு காந்தியினோ
டம்புலீஇ ஆடவாவே
அன்பதனால் உலகாளும் ஐயனுயர் காந்தியினோ
டம்புலீஇ ஆடவாவே. க.

மக்களுயர் வழிபற்றிக் கொலையாதி பாதகத்துள்
மன்னுமல் வாழவைத்தல்
மரபாகும் பெரியோர்க்கவ் வழிபார்க்கின் காந்தி
மாதவனின் மாண்புநோக்கின் [யெனும்

ஒக்குமுழு வதுமன்றுன் ஒளிமுன்னர் கொலைகள்வு
கட்காம மோடுபொய்யும்
ஓடிடுமீ துலகறிந்த தொன்றேகாண் உம்பருறை
உன்தோற்றத் துறுவதன்றோ
அக்கணொரு மூன்றுடையான் காய்ந்தவனென் றவனி
அருவமதாய் நின்றமாறன் [சொலும்
அணிவிழவே ஆதலினால் அவனுடான் உடனென்
ஐயம்நீ கொள்ளவேண்டாம் [றே
அக்கணமே உனைப்புனிதம் ஆக்கியுடன் ஆடிடுவான்
அம்புலீஇ ஆடவாவே
அன்பதனால் உலகாளும் லீலவனுயர் காந்தியினோ
டம்புலீஇ ஆடவாவே. உ.

நாம்விண்ணில் உறைகின்றோம் அவன்மண்ணில்
நாமவனோ டாடநேரல் [உறைகின்றான்
நம்பெருமைக் கழகன்றேன் றெண்ணுவையோ
நன்றுநின தெண்ணநீதான் [மாமதியே
போம்நாட்டில் யாண்டில்லைப் புண்ணியனின் புகழு
புவியறியப் புகலுவாயே [ண்மை
புந்திவிரி வில்லாமல் இல்லன்றிப் பிறிதறியார்
போன்றவன்நீ அல்லையே
தாமதிகம் உலகிலெனத் தருக்கோடு வாழ்ந்திடுவார்
தாங்களுமே பெரியரென்னச்
சாற்றியதன் றியாரையவர் யாண்டுறைந்தா லென்
தக்கவர்பார்த் தடைதலேமேல் [னகுறை

ஆமென்பர் அறிவுள்ளார் ஆதலினால் தாமாமல்
அம்புலீஇ ஆடவாவே
அன்பதனால் உலகாளும் ஐயனுயர் சாந்தியினோ
டம்புலீஇ ஆடவாவே. ங.

திங்களேஎ உனையரவந் தீண்டிவருத் திடுதுயரைத்
தீர்த்துய்ய என்னமுன் டேல்
சென்றுலகம் எங்குந்தி ரிந்தாலும் ஆகாது
செப்பிடுவேன் அதற்குபாயம்
எங்களுயர் நாயகனிவ் விருப்புளியில் ஈடில்லான்
எல்லாப்பொ ருக்குமெம்மான் [ரும்
இடாகலச் சபர்மதியில் எழுந்தருளி இனிதிருக்
இணையில்சீர் கொண்டஎந்தை
பொங்குதிருக் கமலமலர் போதாவிப் பழிதிரும்
புயங்கனவன் அன்பனன்றும்
புயத்தினொடு மடிதனிலும் எறிவினை யாடுகதை
புவியறியும் ஆதலாலே
அங்கண்வந் தின்புபெற அன்னமெல சாந்தியினோ
டம்புலீஇ ஆடவாவே
அன்பதனால் உலகாளும் ஐயனுயர் சாந்தியினோ
டம்புலீஇ ஆடவாவே. ச.

நீகலைகள் ஈரெட்டே தாமுடையாய் நேயனவன்
நெய்தவொற்றைக் கலையொடெண்ணில்
நேரான பல்கலைகள் தாமுடையான் நினக்குமரு
உண்டன்றான் மருவிலாதான்

வாருடைய மழைமறைத்தால் ஒளிகுறைவாய் அவ
வலிகொண்டு மறைக்கவல்லார் [ஞெனிலை
மண்ணகத்தும் வானகத்தும் யாண்டுமிலை
நாளும் வரிசையாகத் [மாமதியே
தேகந்தான் தேய்ந்தழிவாய் ஒளிகுறைவாய் பின்
இன்மைநிறை எங்களையன் [மிகுவாய்
ரான நிறைவுள்ளான் நின்தோற்றம் இரவிற்றான்
சிலஞெளி இறையுநீங்கா
தாகவுள தாதலினால் அப்பெரிய அண்ணலினோ
டம்புலீஇ ஆடவாவே
அன்பதனால் உலகாளும் ஐயனுயர் காந்தியினோ
டம்புலீஇ ஆடவாவே. ரு.

சத்தியத்தைத் தருமத்தைச் சாந்தத்தைத் தைரியத்
தனிப்பொறையைக் கருணைதன்னைச் தைத்
சத்யாக்கிரகமென்னுந் தாணிபுகழ் இயக்கத்தின்
தத்துவத்தைச் சாற்றியன்பாய்க்
கத்தருடை உதவிடுவீான் கட்டிமகிழ் வெய்திடலாம்
கூனக்கிட்டு சைக்கவொண்ணுக்
கன்னியமி குந்ததுணைகொட்டு நூல்கொண்டு
கைத்தறியில் நெய்ததாமல்
நத்தியுனை நனியேற்று நாடறிந்த நின்களங்கம்
நலிந்தோட ஞானமெய்த
நாட்டமது வைத்திடுவான் எங்காந்தி அன்னவனை
நாடிவர நல்லொழுக்கம்

அத்தனையும் எய்திடலாம் ஆதனினல் அன்னமேனே
டம்புலீஇ ஆடவாவே.
அன்பதனல் உலகாளும் ஐயனுயர் காந்தியினே
டம்புலீஇ ஆடவாவே. ௬.

ஒழுக்கமது விழுப்பத்தைத் தருதலினல் அவ்வொழு
உயிரினும் உயர்ந்ததாக [க்கம்
ஓம்புதகை மிக்கதென உரைத்ததிரு வள்ளுவனுர்
உண்மையுரை கொண்டுசெய்கை
இழைத்தவருள் இணையில்லை எனவொன்றெடுத்
ஏதமிலா எந்தையெம்மான் [தேத்தும்
இன்னதகை என்றுதான் மருமாதர் இன்முகத்தை
எந்நாளும் நோக்கிலாத
விழுப்பமுளான் எங்காந்தி மேனுள்நீ குருமனையை
விழைந்தல்லல் உற்றையென்ப
மேதகவோன் முனிவானே எனவஞ்சி வினை
ஒழியாமல் மேவுவாயே [யாடல்
அழுத்தமுற மதிபுகல்வான் முனிவறியான் ஆதலி
அம்புலீஇ ஆடவாவே [னல்
அன்பதனல் உலகாளும் ஐயனுயர் காந்தியினே
டம்புலீஇ ஆடவாவே. எ.

மறைபுகலும் நெறியதனை வடிகட்டி இனிதெடுத்து
மன்னுலக மாந்தருய்ய
மாண்புமிகும் அறநெறியை மாசில்லா ஒழுக்கத்தை
மன்னுத உடலைநோக்கிப்

பறையரென் ஒருசாரார் பரிதபிக்க ஒதுக்குநின்ற
பாதகம்மாள் வழியையிப்
பாராளும் உரிமைஇந் நாட்டார்க்கே உளதென்னும்
பண்பைக்கட் குடிவிலக்கை
அறைகூவு மான்புசெறி அருட்கடலைக் குணக்குன்
அடியாரின் இருதபத்தில் [றை
அணிபெறவீற் றிருந்தருளும் அண்ணலைஇந் நிலை
அரசியலின் வாதியென்னல் [யில்லா
அறியாமை அறியாமை ஆதலினால் அஞ்சாமல்
அம்புலீஇ ஆடவாவே
அன்பதனால் உலகாளும் ஐயனுயர் காந்தியினோ
டம்புலீஇ ஆடவாவே. அ.

இழையாயி ரம்பெற்ற எழிலாடை பண்டைநாள்
ஈன்றுபெரு மிதமடைந்த
இணையில்சீர் சேர்நந்நா டின்றுடை எதுமிலா
திரங்கிப்பல் இன்னலுற்றுத்
தழையாடை யாக்கொண்டு தருமநெறி அறியாது
தருசூழுங் கானகத்தில்
தாய்த்திரியும் விலங்குகள்போற் சஞ்சரித்தே
தருக்காதி கொண்டுசிறுங் [இந்நாளில்
குழையாத பிறநாட்டை உடல்மறைக்க எதிர்பார்த்
குற்றமத ளுறுபர்ந்த [தல்
கோதில்லாக் கதராடை குவலயத்தே பெருக்கு
கூறுயெழிற் கூர்ஜரம்வாழ் [மெனக்

அழையாமல் அவனிக்கே அருள்புரியும் அண்ணா
டம்புலீஇ ஆடவாரவே [வினே
அன்பதனல் உலகாளும் ஐயனுயர் காந்தியினே
டம்புலீஇ ஆடவாவே. ௯.

இழுக்காக அடிமையெனும் படுகுழியில் வீழ்த்துவந்து
எழிலாடை கொண்டுதேச
இரும்பொருளைப் பிறநாட்டுக் கனுப்புதலே ஆகலி
இஃதோர்ந்து நமதுமக்கள் [னல்
பிழைக்கவழி கதராடை பேணுதலே ஆகுமெனப்
பிறங்கிடவே மொழிந்தபின்னும்
பெருமைமிகு நாட்டிற்காப் பிறபலசெய் யாவிடி
பிடுபெறு கதருடுத்தும் [னும்
ஒழுக்கமதைக் கொள்ளாதார் மனத்திருந்த வேண்டு
ஒப்பற்ற பொருளைகாடி [மென
உறுதவமே செய்கின்ற ஒண்புகழான் தன்னளி
ஒன்னலரென் றெவருமில்லான் [யான்
அழுக்காற வாவெகுளி இன்னச்சொல் இல்லானே
டம்புலீஇ ஆடவாவே
அன்பதனல் உலகாளும் ஐயனுயர் காந்தியினே
டம்புலீஇ ஆடவாவே. ௧௦.

ஆகச் செய்யுள் ௭௦.

அ. சிற்றிற் பருவம்.

குற்றம் புரிந்தாய் நீயென்னக்
கொண்டு நீதிக் தலத்திட்டுக்
கூறு வாக்கு மூலமெனக்
கோணு துள்ளம் பெருங்கதையாய்ச்
செற்றம் இன்றி நீமொழிந்த
திருவா சகத்தின் சுருக்கத்தின்
செய்தி தன்னைச் சிறுதகையேன்
செப்ப விழைந்தேன் இத்தமிழில்
இற்றை அரசாங் கத்துடனே
இனிய அன்பு கொண்டிருந்த
என்றன் உள்ளம் மாறியதற்
கேற்ற அதனை எல்லோருந்
தெற்றென் றறிய உரைப்பனெனுந்
தீரா சிற்றில் சிதையேலே
சிறியேன் உள்ளத் தமர்காந்தித்
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. க.

தென்னுப் பிரிக்கா சென்றங்கு
சிறுமை உற்ற இந்தியரைத்
தேற்ற எண்ணிச் செயல்புரிந்து
செகத்திற் பிறந்த எவருமடை

மன்னுடரிமை இந்தியனாய்
வந்த அரிய காரணத்தில்
மறுக்கப் பட்டேன் அதுகொண்டு
மயங்கா தந்த அரசினுக்கே
இன்னாப் பழுதாம் இந்தியரை
இவ்வா றிகழ்தல் எனஇதயத்
தெண்ணி அவரோ டொத்துழைத்தேன்
என்ன மொழிந்த எம்மானே
தென்னார் காந்தி புத்திரிபாய்
சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
சிறியேன் உள்ளத் தமர்காந்தித்
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௨

போயர் அமர்க்குப் படைதிரட்டிப்
பிறங்கக் கொடுத்தேன் ஜுலுவென்போர்
புரட்சிக் குதவி நனிபுரிந்தேன்
புகழ்ந்தார் அந்த ஆப்பிரிக்கா
ஆய நிலை அரசாள்வோர்
அறிக்கை அதனால் அந்நாளில்
அரசப் பிரதி நிதியென்பார்,
அளித்தார் பொன்னின் பதக்கமதை
மேய ஜெர்மன் பெரும்போர்க்கு
விரும்பிப் படையைச் சேர்த்தளித்தேன்
விழைந்திவ் வாறு உதவிசெய்தால்
மேன்மை பெறலாம் என்றென்று.

தேயம் மதிக்க உரைசெய்த
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
சிறியேன் உள்ளத் தமர்காந்தித்
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௮.

நன்று கிடைக்கும் என்றெண்ணி
நானிவ் வாறு உதவிசெய
நாவை யடைக்கும் பெரும்பூட்டாய்
நவிலும் சௌலட் சட்டமது
மன்றம் ஏறி வந்ததந்த
மறத்தைப் போக்க ஓரியக்கம்
வகுக்க வேண்டி யானதுபின்
மாபாஞ் சாலந் தனிலந்தோ
கொன்று மலையாக் குவித்தபெருங்
கொடிய கொலையுந் தோன்றியதால்
குருவைக் காக்கத் துருக்கர்க்குக்
கொடுத்த வாக்கைக் காக்காமல்
தின்று விட்டார் மந்திரியெனுந்
தீரா சிற்றில் சிதையேலே
சிறியேன் உள்ளத் தமர்காந்தித்
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௯.

இன்ன செய்கை கண்டபினும்
எதிர்க்க உள்ளத் தெண்ணாமல்
எந்தன் உயிரின் துணைவர்பலர்
இயப்பும் மொழியுங் கொள்ளாமல்

பின்னும் ஒத்தே உழைக்கவெனப்
பேசித் தந்த திருத்தத்தைப்
பெரிய தேச சபைமுன்னர்ப்
பெற்றுக் கொளமன் றாடினனைப்
பின்னற் கரிய பாஞ்சாலப்
பழிக்கும் முஸ்லீம் குருவுக்கும்
பரிகா ரங்கள் கிடைக்குமெனும்
பண்பைக் கொண்டே எனமொழிந்த
சென்னி உலகுக் கெனத்திகழுந்
திருவே சிற்றில் சிதையேலே
சிறியேன் உள்ளத் தமர்காந்தித்
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௫.

நீள்பாஞ் சாலப் படுகொலைக்கு
நீதி ஏதுங் கண்டில்லேன்
நீக்கம் பெறவும் பெற்றிலராய்
நிற்கின் றனர்சிலவர்
மூளுங் காதல் கொடுசிலர்க்கு
முன்னிப் பரிசும் ஈகின்றார்
மொழிபொய்த் ததற்கும் ஒன்றுமிலை
முடித்துக் கொடுத்த சீர்திருத்தம்
வாளா அன்றி பற்றில்லை
வறுமைப் பிணியால் வாட்டமுறும்
மக்கள் உய்ய வழியில்லை
மனத்துட் கொண்டேன் இவையெனும்புத்

தேவிர் பரவும் திருநாட்டுச்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
சிறியேன் உள்ளத் தயர்காந்தித்
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. சு.

இந்தியர் எய்துந் துயர்தன்னை
எடுத்துப் புகல்வோர் எல்லோரும்
ஏதஞ் சாரும் சிறையெய்தி
இன்னல் ஏற்றங் குறைவதையும்
நொந்து துன்பம் அடைவதையும்
நோக்கி அவரோ டொத்துழையா
நுவலற் கரிய கருணைநெறி
நோன்பை மக்கள் எளிதாகச்
சிந்தை கொள்ளத் தந்தனனல்
சிற்றம் இறைபால் என்றனக்குச்
சிறிதும் இல்லை எனமொழிந்த
செம்மை மிக்க சீர்நம்பி
செந்தாமரையாள் திகழ்நாட்டுச்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
சிறியேன் உள்ளத் தயர்காந்தித்
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. எ.

ஆன இந்த அரசாட்சி
அடியேன் கொள்ளேன் அதில்வெறுப்பை
அடைதல் மேலாம் குணமென்ன
அணிந்தேன் ஆண்மை தனையழிக்கும்

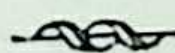
ஈனங் கொண்ட ஆட்சியதை
        ஏற்றல் பாபம் எனவுணர்ந்தேன்
    இழிக்கும் நீதோ டுறவாடேன்
        எழிலார் நன்மை பற்றுங்கால்
நானே அடைவேன் எதுவரினும்
        நன்கு பொறுப்பேன் துயரையெலாம்
    நலிய மாட்டேன் எற்கிவையே
        நல்ல கடமை எனநவின்ற
தேனே ஒழுகு இன்மைசெறி
        சீரா சிற்றில் சிதையேலே
    சிறியேன் உள்ளத் தமர்காந்தித்
        தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௮.

கடமை யாக நான்கொண்ட
        காரி யத்தைக் குற்றமெனக்
    கணிக்குஞ் சட்டம் தனையறிந்தே
        கருதுந் தண்டந் தனையேற்க
அடைந்தேன் ஈண்டச் சட்டமுறை
        அதுவே ஒழுங்கென் றகங்கொண்டால்
    ஆற்ற தண்டித் திடுகவன்றி
        அடியேன் செயலே இனிதோர்ந்து
கொடுமை சட்டம் நின்னுடைய
        கொள்கை சரியென் றறிவீரேல்
    கோது பொருந்தும் இப்பதவி
        கொள்ளா இன்றே விடுகவெனத்.

நிடமாய் நீதி பதிமுனை
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
சிறியேன் உள்ளத் தமர்காந்தித்
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௯.

நியாயம் வகுக்கும் அதிபதியந்
நாள்நிற் பார்த்தே என்முன்னர்
நின்னை அனைய தகுதியுளார்
நின்ற தில்லை இதுகாறும்
அயாவு னைப்போல் இனிமேலும்
அடையப் போவ தில்லையுனை
அறிவேன் நன்றாய் நீயுரைக்கும்
அஹிம்சை ஆதி அறத்தையென
வயிரவோ டுரைத்துப் பற்பல்புகழ்
வழுத்தப் பெற்றாய் என்றாலுன்
மாட்சி உரைக்க வல்லேனிம்
மதியில் ஏழைச் சிறியேனே
தியாக உருவே அன்புசெறி
தீரா சிற்றில் சிதையேலே
சிறியேன் உள்ளத் தமர்காந்தித்
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௧0.

ஆகச் செய்யுள் ௮0.

௮. சிறுபறைப் பருவம்.

தென்னாப்பி ரிக்காவில் நின்செயற்குத் துணைநின்ற
சிலபிரு கின்ற எங்கள்
திருமலிய அறம்வளர்த்த பலபெரியோர் அவத
சீர்த்தியுடைத் தமிழ்ப்பி றந்த [ரித்த
தென்னாட்டு நாகப்பன் வள்ளியம்மை சீர்நாரா
யண னிவர்கள் செய்கை தல்னைச்
செகமறியப் பலப்பலகால் செப்பிமகிழ் உத்தமனே
சிறந்ததமிழ் மொழியில் அந்நாள்
எந்நாடும் எம்மதமும் எம்மொழியும் எம்மனித
ரும்மென்றும் இதயம் எந்த
இனிதறத்தை வகுத்தருளும் எந்திருவள் ளுவர்
இலக்காகி ஈண்டு வந்த [குறள்கட்
செந்நாவாய் உண்மையினில் ஜெகத்குருவே சீர்க்
சிறுபறை முழக்கி யருளே [காந்தி
செல்வக்க ரஞ்சந்த்ரர் புத்திரிபாய் திருமகனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௧.

சீர்மலியுந் தமிழ்நாட்டில் திருமலியுந் தனவணிகர்
தெருமலிய அறம்வ ளர்க்கும்
சீர்த்திமலி வளப்பாண்டி மண்டலத்தில் திகழ்கா
குடியென்னுஞ் சீர்ப்ப திதனில் [ரைக்

நார்மலியப் பொறைமலிய நல்லுண்மை தாமலிய
நின்றுமறலும் ஆதி யாவும்
கனிமலிய உரைபகர்நாள் நாட்டன்பு சிறிதின்றி
நன்றுதார் நாடு நன்ருய்
ஏர்மலியப் பொருளிங்கே இழுக்குடைய மகவுனவை
ஈந்துமகார் வளர்த்தல் தன்னில்
இறந்துபட விடுதல்மேல் என அன்பால் உரை
எழில்மலியுங் காந்தி என்னுங் [விரித்த
தேர்மலியுந் திருவீதித் தென்னுட்டார் திருவுளமே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செல்வக்க ரஞ்சந்த்ரர் புத்திரியாய் திருமகனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. உ.

பொன்புரையுந் திருமேனி பொன்றப்புன் சிறைபுக்க
போதுமொரு துயரும் இன்றிப்
பொருமியழு துளம்நொந்த புண்ணியவித் திரு
புதல்வர்தமை இனிது நோக்கி [நாட்டுப்
அன்புரையாற் கதர்கதமொன் றறைந்தேகி அணிபெற
றிருந்தருளும் அறக்கொ முந்தே [வீற்
அடியேனின் இப்பிறப்பின் பயன்கதரைப் பெருக்
ஆகுமெனும் அண்ணல் ஏறே [குதலே
மன்பெரிய பயனடையும் நூல்பயிலல் அதனினுநான்
மாராட்டின் நூலை நூற்றல்
மாண்பெனவே மதிக்கின்றேன் என்றுரைக்கும்
மாநாடு வாழ வந்தோய் [மாமணியே

தென்பொதியுந் திருநாட்டிற் றிகழ்காந்திச் செம்ம
சிறுபறை முழக்கி யருளே [லேன
செல்வக்க ரஞ்சந்த்ரர் புத்திரியாய் திருமகனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௩.

ஊனடுக்கி ஒளிபெருக்கும் உத்தமனென் றுலகு
ஒருவனுளன் உலகில் ஆனல் [புகழ்
உனையன்றி வேறில்லை உன்னுணவின் அருமையினை
ஒண்புகழாம் ஒளியை ஓர்ந்து
நானடுக்கி நவிலுதற்கு வல்லவனோ நாப்பலபெற்
றுறுமவை நண்ணல் ஆமோ
நாகரிகம் என்றிந்நாள் நீளியாடை பலசுமந்து
நண்ணுமவர் நாண அன்பாய்
வானுடுக்கும் புகழ்கொண்ட மாண்புசெறி ஒருசிறிய
கதருடுத்தும் வள்ள லேஇம்
மண்மலிக்குந் தனிப்பெரிய மகத்சப்தம் இனிதேற்
வண்மைமிகு காந்தி மன்னு [ற
தேனடுக்கும் மலர்ப்பொழில்சூழ் திருப்பமுன நாட்ட
சிறுபறை முழக்கி யருளே [வனே.
செல்வக்க ரஞ்சந்த்ரர் புத்திரியாய் திருமகனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௪.

ஐம்பெரிய பாதகத்துள் மதுவருந்தல் ஒன்றெனவே
அறஞ்சொன்ன புலவர் அந்நாள்
அறைந்தவதை மனங்கொண்டே அவ்வினையால்
அழிந்துசெயல் இன்றி அந்தோ [மக்கள்பலர்

தம்பமெனத் தெருக்கிடக்க சாற்றிய இவ்விழிவாம்
தன்மையால் உவா மோடு
தனையரெலாம் தரித்திரத்தின் தனியேற்றுத் தளர்
தாங்கொண்ணாத் துன்பம் எய்தி [ந்துபல
வெம்பவினை உள்ளமதில் விரைந்தெணிஇந் நாட்ட
மேவியிட வேண்டு மானால் [றிவு
விரும்பவொணா இக்கள்ளை விட்டுவிட வேண்டு
விதியினொடு சேர்த்த மைத்த [மென
செம்பதுமத் திருமகிழச் செயல்புரிகாந் திச்செம்மல்
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செல்வக்க ரஞ்சந்த்ரர் புத்திரியாய் திருமகனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. ரு.

தக்கதகா தனவோர்ந்து தருமத்தின் வழிச்சென்று
தாரணியெந் நாளும் வாழத்
தருகடமை தனையாற்றிச் சாற்றிய இன்பநிலை
சாருதலே தலத்து வந்த
மக்களுயர் கடனதற்கு மாசற்ற அறிவுதரு
மாண்புடைக் கல்வி வேண்டும்
வாழும்முறை பயிற்றாத சிலமொரு சிறிதுமிலா
வல்லடிமை கொளப்ப யிற்றும்
மிக்கவர்வே றில்லையென விளம்புதகை மேவரமேல்
வீடடைய அறிவி யாத
வெறுங்கல்வி பயனில்லை வேண்டாமப் பள்ளிதனை
விட்டின்னே விலகும் என்ற

செக்காரும் பொன்மேனிச் செகம்புகழ்காந் திப்
சிறுபறை முழக்கி யருளே [பெரிய
செல்வக்க ரஞ்சசந்த்ரர் புத்திரிபாய் திருமகனே
சிறுப்பறை முழக்கி யருளே. ௬.

வேறு.

சட்டச பைகளிற் சார்வதிற் பயனிலே
சார்ந்தவண் செய்வதெவன்
சான்றோர் அங்கிலே சனநலம் எனச்சில
சாதித் திடினுமவர்
இட்டப் படிசெய எல்லா உரிமையும்
எற்றிருக் கும்பொழுது
என்செய வல்லீர் அங்குசென் றந்தோ
எனிவ் இடர்ப்பாடு
திட்டம் உடன்பிற செயல்புரி வதில்நாள்
செலவிட் டால்தேசம்
செழிக்கும் பயன்தரு செயல்செயும் வீணே
சென்றுயர் குன்றதனில்
முட்டிய சூரியென மொய்ம்பழி யீரென
முழக்குக சிறுபறையே
மோகன தாஸ்கரம் சந்திர காந்தி
முழக்குக சிறுபறையே. ௭.

பாரிற் பாதகத் தொழிலெது என்னின்
பள்ளியிற் பயில்சிறிய
பச்சைக் குழந்தையும் பகரும் பொருளைப்
பகற்கொளி அடிப்பதுபோல்

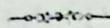
நேரிற் பறித்துன் நியாய வாதியாம்
நெறியில் தொழிலின்றே
நின்றவ் வினையால் பாதகப் பொய்க்கு
நெஞ்சத் தச்சமிலா
நாரில் மக்கள் நலம்பெற் றுய்ய
நாடு செழித்தோங்க
நல்லன மலிய அல்லன நலிய
நல்லறி வெங்குமிக
மூரிப் பெரிய முளரிக் கையால்
முழக்குக சிறுபறையே
மோகன தாஸ்கரம் சந்திர காந்தி
முழக்குக சிறுபறையே. ௮.

பண்டிக் நாட்டிற் பஞ்சா யத்தெனப்
பண்புள மக்கள்தமைப்
பார்த்தூர் தோறும் அமைத்தனர் அவரும்
பாங்காய் வழக்குகளை
விண்டற நெறியே விளக்கினர் அன்னார்
மிகுதுலை நாவன்ன
மேதகு நடுநிலை தவறா வாய்மையர்
மேவுமிந் நாள்நிலையை
மண்டலம் அறியும் வாயாற் கூறினும்
மாசே மாசெனவே
மதிமிக உடைய வள்ளால் கருணை
மாபெரு வாரிதியை

மொண்டே பொழியும் மொய்ம்புடை மழையே
முழக்குக சிறுபறையே
மோகன தாஸ்கரம் சந்திர காந்தி
முழக்குக சிறுபறையே. ௯.

கதியடை பவர்போல் களிப்பொடு வினை
கண்ணியம் எனக்கொடுக்கும்
கருதின் பொருளெதும் இல்லா எழுத்தின்
கணமாம் பட்டமதை
நிதியென ஏற்பதில் பயனெதும் இல்லை
நிந்தனை ஒடுநம்மை
நினைப்பரும் இடரில் அழுத்திடும்* அவரொடு
நேர்ந்துற வாடிடுதல்
மதியல மான வாழ்க்கையை எண்ணி
வாழுதல் மேலன்றி
மானந் துறந்தும் பட்டந் தாங்குதல்
மாபல எனுமுயர்ந்த
முதுபுல வோர்கள் மொழிகளை ஓதி
முழக்குக சிறுபறையே
மோகன தாஸ்கரம் சந்திர காந்தி
முழக்குக சிறுபறையே. ௧௦.

ஆகச் செய்யுள் ௧௦.

௯. சிறுதேர்ப் பருவம்.

இந்துமுசல் மான்வேற்றுமையென்னுங் கொடிய
இறந்துபட்டோட இந்த [பிணி
இணையில்சீர்த் திருநாட்டில் பிறநாட்டின் ஆடை
எரிக்கிரை யதாகி வீழப் [யெலாம்
புந்தியிலாக் கள்ளருந்தும் புன்செய்கை அகன்றோடப்
பிள்ளையை அடிமை ஆக்கும்
பெரும்பள்ளிக் கூடங்கள் பெருமையழிந் தொழிய
பேசா வழக்கு மன்றம் [நெறி
முந்தியழி வெய்தியிட மொய்சட்ட சபைவைத்த
மோகம் பறந்து மாள
மொய்ம்போடு பொருளுமிலா வீண்பட்ட ஆசைகள்
மோதுபெற் றோடி ஒழியச்
சிந்தைநிறை அறியாமை சிதறுண்டு சென்றுநாளச்
சிறுதேர் உருட்டி அருளே
செகத்தினுயர் தனிக்காந்தி திகிரிபுனை செங்கை
சிறுதேர் உருட்டி அருளே. க. [யால்

இந்துமுக மதியரெனும் இருவேறு மதத்தினுறை
யாவரும் ஒன்று பட்டே
எதில்லார் தந்தீதை மோதிஉயர் வெய்தாமல்
இவர்க்குளே மாறு பட்டால்

வந்தவிடரும் துன்பங்கள் மாளாவெ னும்உண்மை
முனைந்துணா தொண்டினாரும்
மாறாமல் இவ்வொற்று மைநாடி மாற்றமுறை
வள்ளலே மாண்கு ணத்தோய்
எந்தஉயி ரும்நோவ இறையும்பொ றுக்காத
இணையிலாக் கருணை மூர்த்தி
எதுவரினும் அஞ்சாத இருமலையே பொறுமையாம்
எழிலுடைத் திஞ்செ ழுந்தேன்
சிந்துதிரு வாய்ச்செம்மல் செபல்வல்ல சிர்க்காந்தி
சிறுதேர் உருட்டி அருளே
செகத்திலுயர் தனிக்காந்தி திகிரிபுனை செங்கை
சிறுதேர் உருட்டி அருளே. உ. [யால்

வள்ளுவரும் பேம்பால் வகையினுற் றெப்பென்ன
வகுக்கலாம் அந்த ஞான
வள்ளலுயர் நெய்தொழிலின் மாண்பறிந்து கைக்
பேயமத் தொழிலை ஏற்றுப்பி [கொண்டார்
என்றுதுணம் இல்லாத மனைவியுளார் அவரதினும்
இம்மியுந் தாழ்வுறுத
எழில்மனைப பேயுடையாய் அவரந்தாள் மக்களுப
ஏதமில் அறமு ரைத்தார்
தன்னரிய அவ்வறத்தைத் தாழாமல் இற்றைநாட்
தகவுறித் தினிது பேயும்
சாற்றுகின்றுப் ஆதலினுல் தகுதியுடை நீஎங்கள்
தண்மையோ டினிமை சாரும்

தென்றுதமிழ் வள்ளுவனார் திருவைவென் றுயப்பிட
சிறுதேர் உருட்டி அருளே [ளாம்
செகத்தினுயர் தனிக்காந்தி திகிரிபுனை செங்கை
சிறுதேர் உருட்டி அருளே. ௩. [யால்

நின்னுடைய தொழிலெது வென் றறைந்தபொழு
தெய்தல்விவ சாய மென்றும் [தன்றைச்சீ
நீஎந்தக் குலமென்ன வினவுறுடி யானவனும்
என்றுமே நேர்மை யோடு
சொன்னமொழி கண்டுப்பின் சோப்பேறி ஆனபவர்
தூய்மைசேர் ஞாலம் இன்றித்
தொழிலொன்றை ஆற்றித்தொல் பிறப்பதனால்
தூசுநீங் கிடுவ தென்றோ [சாதிசொலும்
எவ்வபொருள் ஒன்றியற்றி மற்றொன்றன் பெயர்
கென்பதை அறிந்தி லேனால் [குறித்தற்
வனிந்த அறியாமை இதுசாக எழிலிறைவன்
என்றுளங் கொள்ளு வானோ.
சென்னிமிசை நின்சரண கமலமலர் சேர்த்தினேனென்
சிறுதேர் உருட்டி அருளே
செகத்தினுயர் தனிக்காந்தி திகிரிபுனை செங்கை
சிறுதேர் உருட்டி அருளே. ௪. [யால்

பொன்மணக்கத் திருவீதி புகழ்மணக்க வானளவும்
பொருவிலா அறங்கள் எல்லாம்
புவிமணக்கச் சைவநெறி பொலிவெய்தி மிகமணக்
புகலரும் சீர்த்தி போத [கப

நன்மனைக்க வாழ்ந்தந்நாள் நற்றனைவை சியவெனப்பேர்
நவிலவே இனி துறைந்த
நல்லவொரு சமுகத்தின் நவைகளைந்து பழம்பெரு
நாட்டவே ஞாலம் வந்த [மை
என்மனைக்க நெறிமனைக்கும் எழிற்காரைத் தனைவைசி
ஊழியர் சங்கம் அன்போ [யர்
டினிதளித்த பத்திரத்தில் நின்பெயரை உளங்
எய்தலாம் சாந்தப் ஏன்று [கொண்டால்
தென்மனைக்க உரைத்தமொழி திறம்பாத வாய்மையே
சிறுதேர் உருட்டி அருளே
செகத்திலுயர் தனிக்காந்தி திகிரிபுனை செங்கை
சிறுதேர் உருட்டி அருளே. ரு. [யால்

வேறு.

பான்மதி அரவஞ் சூடிய உமையாள்
பதிபர மேசுரனும்
பச்சை நிறந்திகழ் லெட்சுமி கொழுநன்
பாற்கடல் உறைவோனும்
மான்விழி மங்கை வெண்டா மரையாள்
மகிழ்நனும் அசுரர்களின்
வாழ்வு தொலைத்த வள்ளிம ணாள
வள்ளலும் வானவனும்
தேன்சொரி தருவின் இனிதுறை செல்வத்
தேவர்க் கிறையவனும்
தினமும் விரும்பும் திருவாழ் நாட்டில்
செனித்துப் புகழ்படைத்தோய்

ஊன்றிய அறிஞ உண்மைக் காந்தி
உருட்டுக சிறுதேரே
ஒப்புயர் வில்லா உத்தமர் ஏறே
உருட்டுக சிறுதேரே. சு.

இந்நில மாந்தர் இன்புற் றுயர
எழில்மட வாரெல்லாம்
எந்தக் குற்றைப ஏழை அடிமை
எவ்வுல கத்துமின்றித்
தன்னர் சோங்கித் தாரணி வாழத்
தருக்கா தியாவும்,
சாகத் தீமைகள் சட்டென் றழியத்
தருமமெ லாம்வளரப்
பன்னரு போர்த்தொழில் பறக்கக் கருணைப்
பார்புகழ் அமர்வினையே.
படர்ந்திந் ஞாலம் பரிசுத் தம்பெறப்
பார்வை புரிந்தருளி
ஒன்னலர் இல்லாய் ஊனமில் காந்தி
உருட்டுக சிறுதேரே
ஒப்புயர் வில்லா உத்தமர் ஏறே.
உருட்டுக சிறுதேரே. எ.

முழுதுல கினுநின் மொய்ம்பறி யாதார்
முன்னினி ராரென்றே
மொழிவது சிறிதும் மிகையிலை அறிஞர்
மொழிவழி ஒழுகியுனைத்

தொழுகுவர் உணர்வில் துரிசு பொருந்தும்
தொல்வினை உடையாரே
சூடா தன்னடி வேருய் வீழ்வர்
தோமறு நல்லோரின்
வழுவறு மனங்கள் மோகிக் குந்நலம்
வாய்த்தமை கொண்டுனக்கு
வழுத்தினர் பேரும் மோகனன் என்னும்
மாண்புத் திருநாமம்
ஒழுகுதல் கல்வி ஒருங்குடை காந்தி
உருட்டுக சிறுதேரே
ஒப்புயர் வில்லா உத்தமர் ஏறே
உருட்டுக சிறுதேரே. அ.

அன்னை எனினும் அத்தனே ஆயினும்
அறந்தவிர் ஆறுரைத்தால்
அதனைக் கடந்து அறங்காத் துயர்தல்
அணியுயர் மாந்தரவர்க்
கென்னைப் பெற்றோர் இழிதொழில் ஒன்றை
இயற்றென் றியம்புவரேல்
ஏற்கா தவர்மொழி தன்னைத் தள்ளி
என்கடன் செய்வனென
உன்னுயிர் மகற்கு நீசின்ற யுறுநாள்
ஒலைத் தூக்குவிட்ட
உண்மை திண்மை உறுதி சாந்தம்
ஓங்கிய புகழ்மிக்க

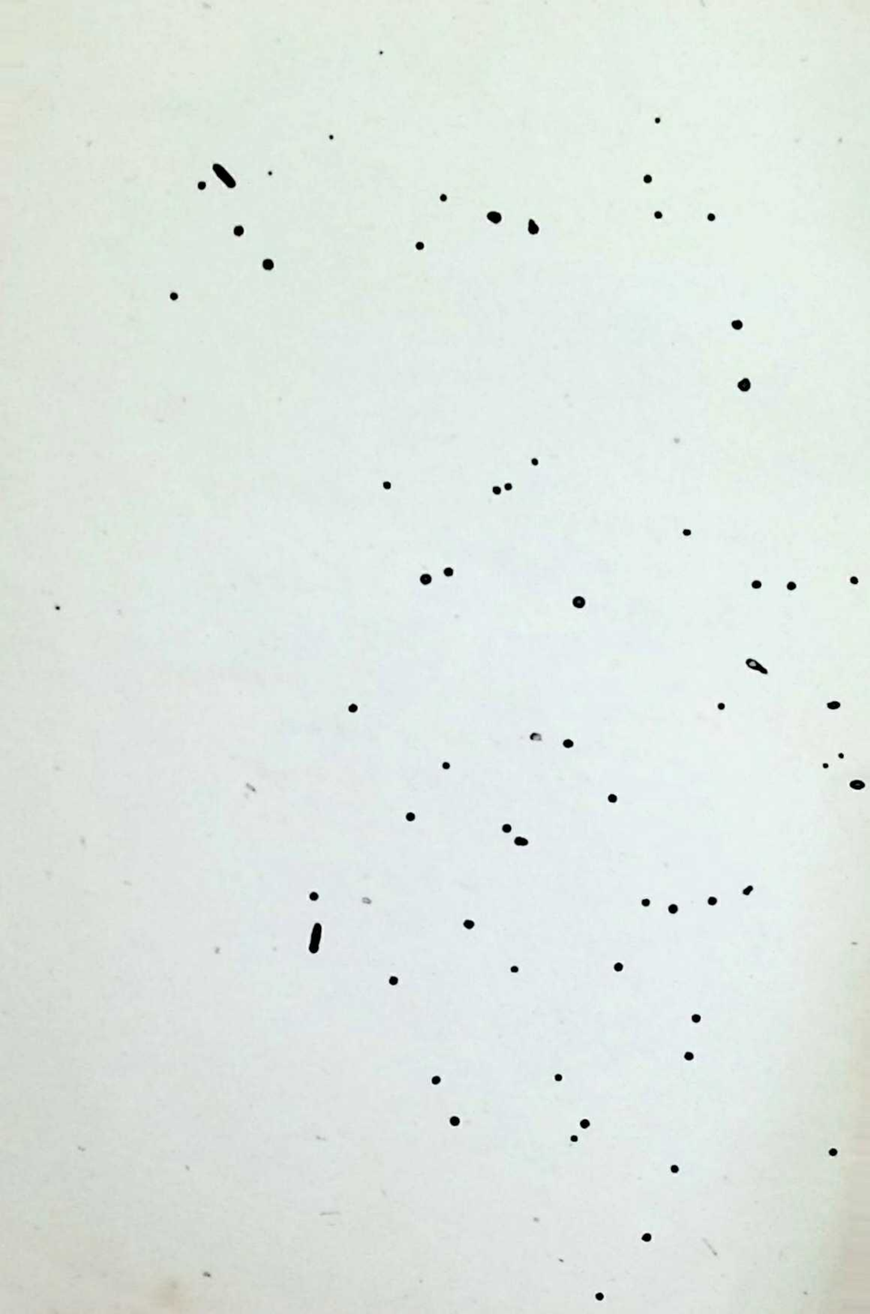
உன்னைத் தொழுதேன் ஒண்டவ காந்தி
உருட்டுக சிறுதேரோ
ஒப்புயர் வில்லா உத்தமர் வீறே
உருட்டுக சிறுதேரோ. ௯.

வேறு.

ஏராரும் புகழ்க்காந்தி யாங்களுபச் சிறுதேரை
இனிதே உருட்டி அருள்க
இணையிலாக் கஸ்தூரி எழிற்கணவ சிறுதேரை
இனிதே உருட்டி அருள்க
சீராரும் தேவதாஸ் திருத்தந்தாய் சிறுதேரைச்
சீக்கிரம் உருட்டி அருள்க
செல்வமலி பாரதத்தாய் திருமகனே சிறுதேரைச்
சீக்கிரம் உருட்டி அருள்க
நாராரும் நன்மக்கள் நாயகனே சிறுதேரை
நன்றாய் உருட்டி அருள்க
நன்மைக்கு நண்பனே நாடறிபச் சிறுதேரை
நன்றாய் உருட்டி அருள்க
பாரோரும் பண்புநிறை பாவலனே சிறுதேரைப்
பாங்காய் உருட்டி அருள்க
பழவறத்தை உலகிற்குப் பகரெந்தாய் சிறுதேரைப்
பாங்காய் உருட்டி அருள்க. ௧௦.

ஆகச் செய்யுள் ௧௦௦.

முற்றுப் பெற்றது.

வாழி.

காந்தியெனும் கருணைமொழி கவின்பேகம்
வாழ்க உலகத்து வாழும்
மாந்தரொடு பல்லுயிரும் வாழ்க அறம்
யாவுமினி வாழ்க வாழ்க
வாய்ந்தபுகழ் கொண்டன்று வாழ்ந்தபெரும்
பாரதத்தாய் வாழ்க எங்கள்
ஏந்துதமிழ் வாழ்ந்திடுக எழிலாரும்
அறவோர்கள் என்றும் வாழ்க.

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

வன்னால்	...	வருலைப்	...	௪௦	௯
வன்றுவர்சிர்	...	சாப்புப்	...	௯	௮
வன்றுவரும்	...	சிறதேர்ப்	...	௯௯	௩
வின்னுறையும்	...	அம்புலிப்	...	௬௪	௧

பிழை திருத்தம்.

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.
இறைவனார்	இறையவனார்	௫	௧௭
வருமகாத்	வந்தமகாத்	௫	௨௦
பிறகுணபாய்க	பிறகுணமாய்க்	௯	௯
தாலே	தாலோ	௨௨	௨௧
பாங்குரை	பாங்குறை	௨௭	௧௧
ஆகச்யெுள்	ஆகச்செய்யுள்	௨௯	௨௩
பாவயரைச்	பாவையரைச்	௩௨	௨௩
கருதரிய	கருதரிய	௩௧	௰
பொருளெுன்	பொருளொன்	௪௰	௧௮
காமவனெ	காமவனே	௪௫	௧௫
அல்லயெ	அல்லயோ	௪௫	௨௧
ஆகனினால்	ஆதலினால்	௪௮	௨
பன்னாற்	பன்னாற்	௫௪	௯
பன்பைக்	பண்பைக்	௫௪	௬
மரண்பெனவே	மாண்பெனவே	௫௧	௨௪
மிகமணக்கப	மிகமணக்கப்	௯௭	௨௪
தனவைசியர்	தனவைசிய	௯௮	௯